

Στανισλάβ Στρατίεβ
Το Ρωμαϊκό Λουτρό

Στανισλάβ Στρατίεβ
Το Ρωμαϊκό Λουτρό

www.stanislavstratiev.org

Το Ρωμαϊκό Λουτρό

© Stanislav Stratiev, 1974

© Aeolus Project, 2007

Μετάφραση: Βασίλη Σκουβακλή

Πανελλήνια πρώτη - Αμφι-Θέατρο Σπύρου Α. Ευαγγελάτου, Αθήνα

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ

Η ΚΟΛΩΝΑ, για κλήση ταξί

ΓΚΕΓΚΕΦ, εκτελεστικός της Τοπικής Πολιτιστικής Οργάνωσης

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΑΝΑΝΙΕΦ, ο Δ.Κ.Τ., Διδάκτωρ των Καλών Τεχνών, ερευνητής Θρακολογίας

ΜΑΡΘΑ, η μνηστή του Ανανίεφ

ΤΣΕΚΩΦ, αρχαιοκάπηλος, λαθρο εξαγωγέας αρχαιοτήτων, εικόνων,
νομισμάτων, κ.λπ.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ, παράνομος κτηματομεσίτης

ΕΝΑΣ ΚΩΦΑΛΛΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

1

Μία γωνιά δρόμου με μία κολώνα με συσκευή για κλήση ταξί. Ο Ιβάν Αντώνωφ, οργισμένος, πιέζει το κουμπί κλήσεως. Είναι φανερό πώς το κάνει από αρκετή ώρα, δίχως το παραμικρό αποτέλεσμα. Μία βαλίτσα κι ένας ταξιδιωτικός σάκος έχουν τοποθετηθεί παράπλευρα τής κολώνας. Ένα ζευγάρι βατραχοπέδιλα εξέχουν από το σάκκο. Ο Ιβάν Αντώνωφ βρίσκεται μακριά από την ακρογιαλιά για την οποία προορίζεται και μοιάζει να' ναι απελπιστικά καθυστερημένος.

IBAN ANTΩNΩΦ. Εμπρός! Εμπρός! Δε βρίσκεται κανείς εκεί να μου στείλει ένα ταξί;... Πέστε μου επιτέλους μια μόνο λεξούλα!... Εμπρός... (Φτύνει την κολώνα σαν να' ταν ο αποδέκτης της κλήσεως. Η κολώνα είναι βουβή, δε δίνει κανένα σημείο ζωής.) Εμπρός!... Φωνάζω «εμπρός» εδώ και μισή ώρα και κανένας δεν απαντά. Όλα μου πάνε στραβά... Το καθετί το παίρνει ο κατήφορος... κι όλα αυτά εξαιτίας τής καταραμένης αυτής κολώνας... (Την κλωτσά χωρίς αποτέλεσμα - μόνο που του πόνεσε το πόδι. Οργίζεται περισσότερο ακόμα κι αρχίζει να κλωτσά συνέχεια την κολώνα και να βλαστημά.) Ηλίθιε, αισχρέ, παλιοτενεκέ! Μπάσταρδε!

Η ΚΟΛΩΝΑ (Μιλώντας απρόσμενα). Για άκου εδώ! Σταμάτα να βρίζεις... και να διασύρεις τις μάνες του κόσμου! Πού νομίζεις πώς βρίσκεσαι;

IBAN ANTΩNΩΦ. Εμπρός! Επιτέλους! Στείλτε μου, παρακαλώ, ένα ταξί.

Γρήγορα, όσο πιο γρήγορα μπορείτε!

Η ΚΟΛΩΝΑ. Λες να το κάνουμε; Για τρελούς μας πέρασες! Μας βρίζεις πρώτα κι ύστερα περιμένεις να σου στείλουμε ταξί!

IBAN ANTΩNΩΦ. Σας παρακαλώ! Μισή ώρα φωνάζω «εμπρός» και κανένας δεν απαντά.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Σ' ακούσαμε πολύ καλά, δεν είμαστε κουφοί.

IBAN ANTΩNΩΦ. Βαρέθηκα να φωνάζω και...

Η ΚΟΛΩΝΑ. Βαρεθήκατε, ε! Αν κάποιος σας κλωτσούσε θα σας άρεσε;

IBAN ANTΩNΩΦ. Συνάδελφοι, σύντροφοι! Στείλτε μου ένα ταξί! Θ' αργήσω, το αεροπλάνο μου θ' απογειωθεί...

Η ΚΟΛΩΝΑ. Δεν είμαστε ούτε συνάδελφοι, ούτε σύντροφοι. Όταν μάθεις να φέρεσαι καθώς πρέπει, θα σου στείλουμε ταξί.

IBAN ANTΩNΩΦ (Ασυναίσθητα αρχίζει να χαϊδεύει την κολώνα). Συγγνώμη, δεν ήθελα να σας προσβάλω, τα νεύρα μου βρίσκονται σε κακή κατάσταση...

Η ΚΟΛΩΝΑ. Ο καθένας έχει τα νεύρα του, δεν ταξιδεύει όμως ο καθένας και με ταξί.

Ο Ιβάν Αντώνωφ αγκαλιάζει την κολώνα κι ακουμπά το μάγουλό του στη λεία της επιφάνεια.

IBAN ANTΩNΩΦ. Συγχωρέστε με. Λάθος μου ήταν. Τώρα στείλτε μου, παρακαλώ, ένα ταξί γιατί είμαι τρομερά βιαστικός. Πρέπει να προλάβω το τελευταίο σημερινό αεροπλάνο. Υπόσχομαι να μην το ξανακάνω.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Οι υποσχέσεις είναι σαν τις πίτες με κρούστα, πού φουσκώνουν για να σκάσουν τελικά...

IBAN ANTΩNΩΦ (Κοιτάζει το ρολόι του και πέφτει πάνω στην κολώνα αγκαλιάζοντας και χαϊδεύοντάς την με το ένα χέρι, ενώ με τ' άλλο σκουπίζει με το μαντήλι του τα τζάμια της συσκευής). Αδέρφια. Σας παρακαλώ. Στείλτε μου ένα ταξί. Αδέρφια!

Η ΚΟΛΩΝΑ. Δεν είμαστε αδέρφια σου. Οι ηλίθιοι και οι μπάσταρδοι δεν έχουν αδέρφια!

IBAN ANTΩNΩΦ (Ενώνοντας τα χέρια του σαν να προσεύχεται). Σας ικετεύω! Θ' αχρηστευθεί η άδειά μου! Η άδειά μου για τις θαλασσινές μου διακοπές.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Άς αχρηστευθεί!

IBAN ANTΩNΩΦ. Αγωνίστηκα γι' αυτήν τρία ολάκερα χρόνια. Και πάντα μου έδιναν την άδεια το Γενάρη. Κι εκεί δεν υπάρχει κεντρική θέρμανση, συνάδελφοι... Και τώρα μου την έδωσαν, επειδή ο Προϊστάμενος είναι άρρωστος. Σας ικετεύω, μπορεί από στιγμή σε στιγμή να γίνει καλά και να μου την ανακαλέσουν. (Η κολώνα σιωπά. Κανένας πια θόρυβος δεν ακούγεται απ' αυτήν.) Σύντροφοι, οι καθυστερημένοι δε γίνονται δεκτοί. Θα χάσω τις διακοπές μου. Δεν μ' ακούτε συνάδελφοι; Δέστε σας φιλώ! (Φιλά την κολώνα.) Θα γίνουμε φίλοι, σας τ' ορκίζομαι. Ας ξεχάσουμε το παρελθόν. (Αγκαλιάζει την κολώνα, την ξαναχαϊδεύει με τρυφερότητα, σκουπίζει τη σκόνη απ' τα τζάμια της.)

Ο Γκεγκέφ, το εκτελεστικό συνοικιακό μέλος της Εκπολιτιστικής Οργανώσεως, πλησιάζει την ίδια ακριβώς στιγμή.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ο τόπος γέμισε από σεξομανείς! Δέστε τον! Άρχισαν τώρα και με τις κολώνες! Δεν τούς φτάνουν πια οι γυναίκες... Κολονομανής! Κολονομανής... Να' ταν τουλάχιστο, σ' άλλη συνοικία... είναι όμως στη δική μας... Θα εκτεθούμε ανεπανόρθωτα... θα υστερήσουμε στην άμιλλα. (Προχωρεί με σταθερό βήμα.)

IBAN ANTΩNΩΦ. Θα σου στείλω μία κάρτα απ' την ακρογιαλιά. Έλα, ό,τι έγινε έγινε! Άς τα ξεχάσουμε σαν άνθρωποι που είμαστε. (Ξαναγκαλιάζει την κολώνα.)

ΓΚΕΓΚΕΦ (Με προσποιημένη φωνή). Σύντροφε, σύντροφε!

IBAN ANTΩNΩΦ (Επαναλαμβάνει μηχανικά τις λέξεις, νομίζοντας πως είναι η κολώνα). Σύντροφε, σύντροφε! Ναι; (Βλέπει τον εκτελεστικό.) Τι συμβαίνει;

ΓΚΕΓΚΕΦ. Γιατί δεν πάτε στην επόμενη κολώνα, στην άλλη γωνιά, σύντροφε; Υπάρχουν εκεί ένα σωρό ελεύθερα ταξί.

IBAN ANTΩNΩΦ (Κάνει να ξεκινήσει αμέσως για εκεί). Βέβαια γιατί όχι; Σωστά, πηγαίνω κιόλας...

ΓΚΕΓΚΕΦ. Και η βαλίτσα σου; Την ξέχασες!

IBAN ANTONΩΦ (Επιστρέφοντας). 'Ω! ναι! Ευχαριστώ. Σ' ευχαριστώ πολύ, σύντροφε. (Αρπάζει τις αποσκευές του και βγαίνει τρέχοντας.) Στ' αλήθεια, σ' ευχαριστώ πολύ. Δεν το σκέφτηκα!...

ΓΚΕΓΚΕΦ. Παρακαλώ. Καλό σου ταξίδι. Και σου εύχομαι να περάσεις ευχάριστα. (Περιμένει ώσπου ν' απομακρυνθεί ολότελα.) Δεν πάς να φιλήσεις και τις κολώνες των άλλων περιφερειακών οργανώσεων... όλα εμείς θα τα πληρώνουμε; (Βγαίνει από τη σκηνή.)

2

Το living room του σπιτιού του Ιβάν Αντώνωφ. Διακρίνεται στο χώρο μία ευρύχωρη βιβλιοθήκη γεμάτη βιβλία και στους τοίχους υπάρχουν κρεμασμένοι πίνακες. Βλέπουμε, ακόμα, να παλιό γραφείο στο βάθος που είναι στραβά τοποθετημένο. Πάνω στο γραφείο πολλά μπουκάλια ούισκι διαφορετικής μάρκας, είναι, όμως, όλα κενά. Στο ίδιο γραφείο, ακουμπισμένο στην τύχη, το ξύλινο κουτί του ρολογιού του τοίχου άδειο· το ίδιο το ρολόι είναι κάπου ανάμεσα στα έπιπλα. Υπάρχει ένα τραπέζι στη μέση του σαλονιού, χαμηλό, μονοκόμματο και βολικό. Υπάρχει, επίσης, ένα μεγάλο γραφείο σκούρου χρώματος, που αποτελεί ένα ατόφιο κομμάτι της παλιάς επιπλώσεως, φορτωμένο με βιβλία, ειδικά σκίτσα, σχέδια, φύλλα χαρτιού, κοντυλοφόρους και μολύβια κάθε χρώματος. Το τηλέφωνο βρίσκεται στο γραφείο μαζί κι ένα λυχνάρι. Μία κιθάρα κρέμεται πάνω από το γραφείο. Δυο αναπαυτικές πέτσινες πολυθρόνες, σκεπασμένες με ραβδωτές κουβέρτες εκστρατείας, δεν βρίσκονται στη σωστή τους θέση. Ένα ντιβάνι σκεπασμένο μ' ένα θυσανωτό κλινοσκέπασμα κατακόκκινου χρώματος. Όλα σ' αυτό το σπίτι μιλούν για άνεση και γαλήνη. Τίποτα περισσότερο.

Με την πρώτη μας, όμως, ματιά διαπιστώνουμε πως το καθετί σ' αυτό το σαλόνι δεν βρίσκεται στη θέση του όλα έχουν μετατοπιστεί, σκορπιστεί, στριμωχτεί

βιβλία σωριασμένα δω κι εκεί στο πάτωμα. Η κουβέρτα έχει διπλωθεί, το ντιβάνι είναι σπρωγμένο στην άκρη απέναντι στον τοίχο, το τηλέφωνο είναι κάπου ανάμεσα στα έπιπλα. Οι κουβέρτες και τα καθίσματα σχηματίζουν σωρό. Η σπουδαιότερη μεταβολή, που φαίνεται να έχει προκύψει μεταγενέστερα, σ' αυτό το χώλ είναι ότι στο κέντρο του υπάρχει ένα Ρωμαϊκό Λουτρό.

Είναι μία δεξαμενή λουτρού - μικρή πισίνα - καμωμένη από ροζ μάρμαρο, με μωσαϊκό στο εσωτερικό της και, κατά μήκος των πλευρών της, υπάρχουν εικόνες λουομένων γυναικών. Στο πάτωμα, σε τρία - τέσσερα σημεία, έχουν ανοιχτεί τρύπες. Στο εσωτερικό της δεξαμενής ένας άντρας μ' ευρύχωρο σακάκι σέρνεται σχεδόν εξετάζοντας με προσοχή κάτι.

Σανίδες έχουν τοποθετηθεί πάνω από τις τρύπες, έτσι που ο καθένας μπορεί να τις προσπεράσει· μία σκαλωσιά στο βάθος συγκρατιέται από έξω με σανίδες λερωμένες από ασβέστη. Πρόκειται να μεταδοθεί, επιτόπου, μία τηλεοπτική συνέντευξη. Ξετυλιγμένα καλώδια είναι παντού απλωμένα κι οι κάμερες στραμμένες προς το Ρωμαϊκό Λουτρό. Οι προβολείς αναμμένοι κι όλα τα είδη των συσκευών τηλεοράσεως σκόρπια γύρω. Ο τηλεσκηνοθέτης, φορώντας ένα πέτσινο σακάκι, δίνει τις τελευταίες οδηγίες.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Ησυχία! Δε θέλω ν' ακούσω τον παραμικρό θόρυβο. Πάμε, σ' ένα λεπτό αρχίζουμε. Φέρτε μέσα τους εργάτες.

Η τηλεπαρουσιάστρια εισάγει τους εργάτες - αυτοί δρασκελίζουν τα καλώδια στα οποία μπλέκονται μ' αδεξιότητα και χοντροκοπιά - ο ένας φορά σακάκι με καινούργιο άσπρο πουκάμισο, ο άλλος μόνο άσπρο πουκάμισο. Ακολουθούν την τηλεπαρουσιάστρια σαν μελλοθάνατοι.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Μα ο ένας φορά άσπρο πουκάμισο. Κάμεραμαν, τι ταινία έχεις;

ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ. Έγχρωμη.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Αφού είναι έγχρωμη γιατί μου φέρατε τον φιλαράκο αυτόν μ' άσπρο πουκάμισο; Το άσπρο δε γράφει καλά στο έγχρωμο φιλμ. Απαλλάξτε με, γρήγορα, από το άτομο μ' αυτό το πουκάμισο. Αμέσως, δεν έχουμε πια καιρό.

Ο εργάτης με τ' άσπρο πουκάμισο ξεκινά να φύγει σε σύγχυση, αλλά η τηλεπαρουσιάστρια των πιάνει από τον σβέρκο και τον γυρίζει πίσω.

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Δεν μπορούμε ν' απαλλαγούμε απ' αυτόν. Είναι ο ομιλητής...

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Πώς; Κι ο άλλος φίλος τι είναι; Κωφάλαλος;

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Όχι, αλλά μ' αυτόν κάναμε τις πρόβες. Ποίος ξέρει τι θα μάς πει ο άλλος; Ακόμα κι αυτός τα' χει χαμένα.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Κουνηθείτε! Η μετάδοση αρχίζει αμέσως. Δώστε του ένα σακάκι γρήγορα. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο!

Πανικόβλητοι όλοι αναζητούν ένα σακάκι. Διαπιστώνουν πως όλοι φορούν άσπρα πουκάμισα. Την ίδια ακριβώς στιγμή ανοίγει η πόρτα και ο Αντώνωφ, ηλιοκαμένος από τις διακοπές του, μπαίνει στο σαλόνι του σπιτιού του. Κρατά μία βαλίτσα κι ένα ταξιδιωτικό σάκο από τον οποίο προβάλλει ένα ζευγάρι βατραχοπέδιλα. Φορά ένα γαλάζιο πουκάμισο. Ο Ιβάν Αντώνωφ σταματά στο κατώφλι καθώς καρφώνεται από τον προβολέα και είναι αδύνατο να πιστέψει στα μάτια του.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Αρχίζουμε! (Κοιτάζει γύρω του ξαναμμένος και διακρίνει τον Ιβάν Αντώνωφ.) Πάρτε του το πουκάμισο, είναι χρωματιστό! Γρήγορα είπα! (Δείχνοντας τον Ιβάν Αντώνωφ.)

Ορμούν μερικοί στον παραζαλισμένο Αντώνωφ και του τραβούν το πουκάμισο

το οποίο περνούν πάνω απ' το κεφάλι του εργάτη. Ο Ιβάν μένει αριστερά στο κατώφλι, γυμνός από τη μέση και πάνω.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Προσοχή! Ανάψτε τα φώτα! Σε πέντε είμαστε στον αέρα: 4, 3, 2, 1. Πάμε.

Οι κόκκινες λάμπες της κάμερας ανάβουν, είναι στραμμένες στο Ρωμαϊκό Λουτρό. Εκεί βρίσκονται οι δύο εργάτες, ο άνθρωπος με το φαρδύ σακάκι και η τηλεπαρουσιάστρια που κάθονται, - όλοι τους - σε τέσσερα καθίσματα.

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Καλησπέρα σας. Είμαι πολύ ευτυχής, κυρίες και κύριοι, γιατί μου έλαχε ο κλήρος να σας ανακοινώσω πρώτη την εντυπωσιακή ανακάλυψη που έκαναν οι αρχαιολόγοι μας και που αποδεικνύει το άφθονο αρχαιολογικό υλικό και τον ανώτερο πολιτισμό που άνθισε, κάποτε, στην πατρίδα μας. Το πρώτο τέλεια διατηρημένο Ρωμαϊκό Λουτρό της βασιλείας του αείμνηστου Πομπιλιανού ανακαλύφθηκε και βρίσκεται μπροστά σας!... Ερωτώ τους ανακαλύψαντας, που είναι μαζί μας, μέσα στο Ρωμαϊκό Λουτρό, να μας πουν για τη σημασία του μοναδικού αυτού ευρήματος και πώς ακριβώς ήρθε στο φως. Σας παρακαλώ. (Απευθύνεται στον εργάτη που φορά το πουκάμισο του Αντώνωφ. Ο εργάτης την κοιτάζει ταραγμένος και δεν λέει ούτε λέξη. Η τηλεπαρουσιάστρια του χαμογελά και του πλησιάζει το μικρόφωνο.)

ΕΡΓΑΤΗΣ (Σαν να απαγγέλλει). Τράϊκω Γκεοργκίεφ Ντουλγκέρωφ, Οδός Τσάρου Βόριδος 73... (Σταματά.)

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Ναι!;

ΕΡΓΑΤΗΣ. Έχω δυο παιδιά - κορίτσια...

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Πέστε μας για το Λουτρό...

ΕΡΓΑΤΗΣ (Κοιτάζει τον σύντροφό του για να πάρει θάρρος κι αρχίζει). Ναι, δέστε, είχαμε αναλάβει να επισκευάσουμε το πάτωμα αυτού τού κυρίου. Πώς μπορούσαμε να ξέρουμε ότι θα τού κάναμε τέτοια αναστάτωση; Αυτός έφυγε

για τις διακοπές του, ο φουκαράς, στη θάλασσα και μας άφησε τα κλειδιά...

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Πέστε μας, παρακαλώ, για το Λουτρό.

ΕΡΓΑΤΗΣ. Έ, ναι, για το Λουτρό λέω· ξηλώσαμε λοιπόν τις παλιές σανίδες, γιατί βλέπετε είχαν σαπίσει, και σκάψαμε λίγο βαθύτερα για να κάνουμε μια βάση, έτσι που να μην σαπίσουν και οι καινούργιες...

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Και λοιπόν..;

ΕΡΓΑΤΗΣ. ...και λοιπόν, πρόβαλε ένα είδος μωσαϊκού... λοιπόν, κάτι σ' ένα χρώμα σα ροζ. Τότε ο Κίρο (δείχνει τον άλλον εργάτη που υποκλίνεται ελαφρά) λέει: «Εδώ ας σκάψουμε λίγο βαθύτερα... μπορεί να σταυρώσουμε κάνα χρυσό νόμισμα, ποίος ξέρει... και τότε...

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Στο θέμα μας παρακαλώ.

ΕΡΓΑΤΗΣ. Και, λοιπόν, σκάψαμε λίγο παραπάνω. Μα δε βρήκαμε καθόλου χρυσά νομίσματα, αλλά ο Κίρο... ο γαμπρός του, δηλαδή (δείχνει τον Δ.Κ.Τ., τον αρχαιολόγο με το φαρδύ σακάκι)... δεν είναι ακόμα γαμπρός του αλλά νομίζω πως πρόκειται να γίνει, λοιπόν αυτός ανακάλυψε, που λες, αυτό που ανακαλύψαμε... Ο Κίρο, δηλαδή, τα' βγαλε στα φόρα μπροστά στην κόρη του κι αυτή του το' παίξε...

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Επί της ουσίας.

ΕΡΓΑΤΗΣ. Και πριν να τα ξανασκεπάσουμε... το βρήκανε.

ΤΗΛΕΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ. Ευχαριστώ. Σύντροφε Ανάνιεφ, θα θέλατε, παρακαλώ, να μας πείτε, σαν ειδικός, τις απόψεις σας γι' αυτό;

Δ.Κ.Τ. Πριν απ' όλα οφείλω να ζητήσω από τους τηλεθεατές μας να μου συγχωρήσουν την ταραχή, είναι ευνόητη όμως, είναι η πρώτη μου ανακάλυψη σε τέτοια κλίμακα και είναι αδύνατο να μη συγκινούμαι μιλώντας γι' αυτήν. Να μου επιτρέψετε να το αποκαλέσω μοναδικό εύρημα, αδιάφορο το πόσο πομπώδης μπορεί να ηχεί ο χαρακτηρισμός αυτός. Και είναι μοναδικό, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, γιατί δεν υπάρχει σ' όλον τον κόσμο τέτοια, έξοχα διατηρημένη δεξαμενή της περιόδου τού Πομπιλιανού και του Γάϊου Λουκίου. Τέτοιο εύρημα δεν βρίσκεται πουθενά αλλού. Ένα Ρωμαϊκό Λουτρό. Μία

πισίνα δηλαδή με διαστάσεις 3 επί 4 μέτρα, με λουόμενες γυναίκες - τυπικό μοτίβο της εποχής εκείνης - πάνω στο μωσαϊκό, με ήλιους και με το ρητό του Πομπιλιανού «Dum spiro spero» αναγραμμένο ευδιάκριτα. Όλο αυτό είναι καμωμένο με εκπληκτική επιδεξιότητα, ή δε θαυμαστή καλαισθησία τού άγνωστου γλύπτη είναι τόσο φανερή, που δε μας μένει καμιά αμφιβολία πως ανήκει στη Σχολή του Μάρκου Αντωνίου Οκταβιανού, - τη διάσημη εκείνη Σχολή που δημιούργησε και τόσα πολλά άλλα θαυμαστά αριστουργήματα. Κατά τη γνώμη μου το εύρημα αυτό είναι εφάμιλλο, αν όχι πολλές φορές ανώτερο σε αξία, από το Θρακικό τάφο της Καζανλούκ... Πολλοί επιστήμονες, μέχρι τώρα, υπέθεταν πως τα λουτρά της περιόδου αυτής είχαν ανεπανόρθωτα καταστραφεί από τους βαρβάρους και για την ανθρωπότητα ήταν για πάντα χαμένα. Μικρά τεμάχια παρόμοιων λουτρών, τμήματα μωσαϊκών, που υποτίθεται μόνο πως ανάγονται στην περίοδο του Λουκίου και του Πομπιλιανού, διατηρούνται στη Ρώμη, στην Καλιφόρνια και στο Βρετανικό Μουσείο. Αλλά μέχρι σήμερα δεν έχουμε καμιά επιστημονική επιβεβαίωση γι' αυτό.

Και να, δω μπροστά μας, πλήρες, άθικτο, απόλυτα έτοιμο για λούσιμο, φτάνει απλώς να θελήσετε να το γεμίσετε με νερό, βρίσκεται ένα Ρωμαϊκό Λουτρό! Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία, πως το σκάψιμο, που πρόκειται να συνεχιστεί στην κουζίνα, κι ίσως και στην τουαλέτα του σπιτιού, θα μας παρουσιάσει καινούργιες εκπλήξεις, καινούργιες χαρές και θα...

Ακούγοντας για εκσκαφές στην κουζίνα και στο WC ο Ιβάν Αντώνωφ δεν μπορεί να συγκρατηθεί περισσότερο και πηδά γυμνό στήθος μέσα στη δεξαμενή, μπροστά στον Δ.Κ.Τ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Όχι! Μην αγγίζετε την τουαλέτα. Αφήστε μου τουλάχιστον την τουαλέτα!

Προκαλείται πάλι, τ' αμαξάκια με τις κάμερες σέρνονται έξω από τη δεξαμενή αμέσως, οι άνθρωποι του συνεργείου τηλεοράσεως σπεύδουν ν' απομακρύνουν τον Ιβάν Αντώνωφ, κι αυτός αντιστέκεται σ' αυτούς ζωηρά.

ΤΗΛΕΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ. Στούντιο! στούντιο! Λίγη κατάλληλη μουσική για την περίσταση. Βάλτε τη Λίμνη των Κύκνων!

3

Ο Ιβάν Αντώνωφ στέκεται μέσα στον κυκεώνα του, στο ανασκαμμένο σαλόνι, συλλογισμένος, σφίγγοντας το κεφάλι στα δύο του χέρια. Η ροδόχρωμη δεξαμενή είναι μπροστά του. Αρχίζει να σκοτεινιάζει. Είναι μόνος, όλοι οι άλλοι έχουν φύγει.

IBAN ANTΩNΩΦ (Περιφέρεται στ' αναστατωμένο δωμάτιο, σηκώνει και ξανατοποθετεί τα σκορπισμένα του αντικείμενα). Αυτή είναι η μοίρα μου και το ριζικό μου! Δεν μπορούσε αυτό το πράγμα να βρεθεί κάπου αλλού στον κόσμο, ήταν ανάγκη ν' ανακαλυφθεί στο δικό μου σαλόνι! Πρόκειται, δηλαδή, τώρα να ζήσω σαν Ρωμαίος Αυτοκράτορας;... (Σέρνει το ντιβάνι, το παρατά και καρφώνει τη ματιά του στο λουτρό.) Αυτές οι λουόμενες γυναίκες δεν ήταν, δα, και για πέταμα... Κι ασφαλώς αυτός ο Πομπιλιανός δεν ήταν όποιος κι όποιος. (Βαδίζει πέρα δώθε.) Κι εγώ όλα αυτά τα χρόνια πήγαινα στα δημοτικά λουτρά, τη στιγμή που εδώ, κάτω απ' τη μύτη μου, βρισκόταν...

Ξαφνικά ανάβει το φως, ένα ζωηρό φως που διαλύει το μισοσκόταδο. Ο Δ.Κ.Τ. μπαίνει στο χωλ.

Δ.Κ.Τ. (Βλοσυρά). Ποίος είστε εσείς; Και τι κάνετε εδώ;

IBAN ANTΩNΩΦ. Συμβαίνει να ζω εδώ. Είναι το σπίτι μου. Όμως «εσείς» τί

θέλετε εδώ;

Δ.Κ.Τ. (Νοιώθει ενοχλημένος και σκυθρωπάζει). 'Ω, ναι, το ξέχασα εντελώς.

Είστε ο Ιβάν Αντώνωφ, δεν είναι έτσι;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ναι, είμαι. Δεν πρόκειται βέβαια να ισχυριστείτε πώς εσείς είστε ο Ιβάν Αντώνωφ, δεν είναι έτσι;

Δ.Κ.Τ. Τ' όνομά μου είναι Ανάνιεφ. Ανάνιεφ, Δ.Κ.Τ.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Το Δ.Κ.Τ. είναι το βαπτιστικό σας;

Δ.Κ.Τ. Όχι, ο τίτλος μου. Σημαίνει Διδάκτωρ των Καλών Τεχνών. Δεν είναι το βαπτιστικό μου.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ένας φίλος μου αποκαλούσε το σκυλί του Δ.Κ.Τ. Για να εκδικηθεί κάποιον Δ.Κ.Τ. που τον έκοβε συνέχεια στις εξετάσεις όσες φορές παρουσιαζόταν στο μάθημα της αισθητικής σχετικά με τα εσώρουχα των αρχαίων 'Ασσυρίων. Ήταν ευφυέστατο πλάσμα.

Δ.Κ.Τ. (Χωρίς καμιά ειρωνεία). Ο Δ.Κ.Τ.;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι, το σκυλί. Έτσι, όμως, ο φίλος μου δεν πέτυχε την εκδίκησή του τελικά. Αντί να προσβάλει τον Δ.Κ.Τ., πρόσβαλε το σκυλί.

Δ.Κ.Τ. Το πράγμα ήταν απλό. Δεν είχε παρά να παρουσιαστεί στις εξετάσεις ο σκύλος αντί του φίλου σας. Θα πετύχαινε αμέσως, κι έτσι θα είχε τακτοποιηθεί ή υπόθεση. Με σας τί συμβαίνει, δεν έχετε σκυλί;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Γιατί; Μήπως δίνετε εξετάσεις; Μπορώ να βρω ένα σκυλί στη στιγμή. Αλλά για το σκυλί θα τα πούμε αργότερα. Μιλήστε μου τώρα για το Λουτρό. Πότε πρόκειται να το μεταφέρετε; Αύριο;

Δ.Κ.Τ. (Δεν κατάλαβε αμέσως). Ποίο λουτρό;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Αυτό εδώ, μπροστά μας. Το Ρωμαϊκό Λουτρό. Το μοναδικό.

Δ.Κ.Τ. Πού πρόκειται να το μεταφέρω;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Τι εννοείται «πού»; Στο Μουσείο. Ή σε κάποια στάση του Μετρό. Όπου ο καθένας μπορεί να το δει. Ή μήπως σκέφτεστε να περάσετε καμιά διακλάδωση του Μετρό μέσα απ' το σπίτι μου;

Δ.Κ.Τ. Κοιτάξτε, η μετακίνηση ευρημάτων τέτοιου είδους είναι, συνήθως, πολύ δύσκολη υπόθεση. Και το σημαντικότερο, είναι και επικίνδυνη. Έτσι έχουν, βασικά, τα πράγματα. Και μάλιστα σ' ένα τέτοιο αρχικό στάδιο της έρευνας, όπως είναι η περίπτωση μας εδώ, θα μπορούσα να πω πώς είναι ολότελα έξω από κάθε συζήτηση. Δεν μπορούμε να το διακινδυνεύσουμε.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Τί πρόκειται να διακινδυνεύσετε;

Δ.Κ.Τ. Τη μετακίνηση του Λουτρού. Δεν μελετήσαμε ακόμα τη σύνθεση και την τελική αντοχή των συναρμολογημένων υλικών του, τη δομή τού μωσαϊκού, τις επενέργειες του μαρμάρου - δεν ξέρουμε και πώς θα αντιδράσει στην αλλαγή της θερμοκρασίας, στη διάβρωση...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ωστε, λοιπόν δεν ξέρετε, ε;

Δ.Κ.Τ. Όχι. Δεν μελετήσαμε ακόμη ούτε τις κλιματολογικές και ατμοσφαιρικές συνθήκες του δωματίου σας, μπορεί να' ναι ιδιάζουσες, ανεπανάληπτες· πιθανόν να υπάρχουν κάποιοι ειδικοί βάκιλοι στην ατμόσφαιρα που διασφαλίζουν συνεκτικότητα, σαν τον «bacillus Bulgaricus», καταλαβαίνετε, δεν είναι έτσι, με τη βοήθεια του οποίου γίνεται το ξινόγαλο...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ναι, ναι, και λοιπόν;

Δ.Κ.Τ. Ίσως, όταν το βγάλουμε έξω, στον ατμοσφαιρικό αέρα, να θρυμματιστεί, να γίνει σκόνη. Είναι παλιό, πολλών εκατοντάδων χρόνων...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και γιατί δεν το μεταφέρετε στο δικό σας σαλόνι; Πιθανόν κι εκεί να υπάρχουν βάκιλοι bulgarici.

Δ.Κ.Τ. (Χαμογελά συγκαταβατικά). Με συγχωρείτε, αλλά αυτή δεν είναι σοβαρή πρόταση, εξάλλου εδώ πρόκειται για μία επιστημονική συζήτηση που...

Ο Ιβάν Αντώνωφ βαδίζει γύρω από το ανασκαμμένο του δωμάτιο σκεφτικός.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δηλαδή, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, δεν πρόκειται να το μεταφέρετε σύντομα;

Δ.Κ.Τ. Ίσως να μη το μεταφέρουμε καθόλου.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Μπορώ, τότε, να το γεμίσω με νερό;

Δ.Κ.Τ. (Φρίττοντας). Με νερό; Για ποιο λόγο;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Για να παίρνω σ' αυτό το μπάνιο μου. Μία κι έχω καταμεσής του δωματίου μου ένα λουτρό, τι άλλο μπορώ να κάνω μ' αυτό;

Δ.Κ.Τ. Αυτό θα' ταν έγκλημα! Εμείς ακόμα δεν ξέρουμε...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Εντάξει, εντάξει! Είναι έγκλημα να πάρω το μπάνιο μου μέσα. Μπορώ, τουλάχιστο, να βάλω το κρεβάτι μου σ' αυτό;

Δ.Κ.Τ. Τί είδους κρεβάτι;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ξύλινο, μονόκλινο.

Δ.Κ.Τ. Δεν συζητείται. Αδύνατον.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Γιατί; Νομίζετε πώς δε θα καταφέρω να το περάσω μέσα;

Δ.Κ.Τ. Μα δεν έχετε την παραμικρή ιδέα για την αξία αυτού τού λουτρού.

IBAN ANTΩΝΩΦ (Περιφερόμενος). Να τοποθετήσω, έστω, ένα σχεδιαστήριο!

Δ.Κ.Τ. (Ειρωνικά). Γιατί όχι μία ηλεκτρική κουζίνα; Θα μπορείτε να ψήνετε έτσι χάμπουργκερ ή να μαγειρεύετε λαχανοντολμάδες... Τί άλλο μπορεί να θέλει ένας άνθρωπος;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πολύ καλά. Συμφωνώ μ' όλα αυτά. Μπορείτε, όμως, να μου πείτε, εγώ πού θα ζήσω;

Δ.Κ.Τ. Τί εννοείτε «πού θα ζήσω»; Δεν καταλαβαίνω.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πού θα κοιμάμαι; Πού θα εργάζομαι; Πού θα βράζω το τσάι μου, πού θα παίζω την κιθάρα μου...; Με συγχωρείτε, μία και το θυμήθηκα, πού είναι η κιθάρα μου;

Δ.Κ.Τ. Πίσω από τη βιβλιοθήκη.

Ο Ιβάν Αντώνωφ του ρίχνει μία ματιά απορίας και πηγαίνει στη βιβλιοθήκη.

Από το πίσω της μέρος σύρει απότομα μόνο το λαιμό της κιθάρας.

Δ.Κ.Τ. Μ' αυτό δεν έχω καμιά σχέση.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Μ' αυτό δεν έχετε καμιά σχέση... Και πού θα γεννηθούν τα

παιδιά μου;

Δ.Κ.Τ. Δε με παρατάτε! Τώρα βγήκαν στη μέση και παιδιά. Δεν ξέρω τίποτα για αυτά. Ο καθένας φροντίζει ο ίδιος για τα παιδιά του. Εσείς είστε εκείνος που θα πρέπει να σκεφτεί για τα παιδιά σας. Παρόλο που οφείλω να σας πω - εσείς δεν αποκτήσατε ακόμα. Και δω που τα λέμε, θα χρειαστεί να δραστηριοποιηθείτε για αυτό. Και πρώτα-πρώτα, αν γεννηθούν. Και δεύτερον, Αντώνωφ, η επιστήμη απαιτεί θυσίες. Η πρόοδος δεν νοείται χωρίς αυτές.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Υποθέτω πως εσείς κάνετε θυσίες για αυτήν, επειδή είστε επιστημονικός ερευνητής. Γιατί πρέπει να κάνω κι εγώ; Εγώ δεν έχω καμιά σχέση με την επιστήμη σας. Εσείς ζείτε απ' αυτήν. Γιατί ζητάτε πάντα από τον άλλο κόσμο να κάνει θυσίες;

Ο Δ.Κ.Τ. σιωπά, χαμογελά συγκαταβατικά.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και πάνω απ' όλα σκέφτεστε να ανασκάψετε την κουζίνα μου και την τουαλέτα μου. Τί περιμένετε από μένα, να εξαυλωθώ;

Δ.Κ.Τ. Αντώνωφ, βάζεις τα ατομικά σου συμφέροντα πάνω από τα κρατικά. Αυτό, είναι εγωιστικό. Το δημόσιο θα χάσει ασύγκριτα περισσότερα απ' ό,τι εσύ, αν ριψοκινδυνεύσουμε να μετακινήσουμε το λουτρό. Θα βρεις σπίτι σ' άλλη συνοικία, υπάρχει οικοδομικός οργανισμός... η χώρα μας είναι ένα πελώριο εργοτάξιο... Και η επιστήμη δεν μπορεί να διακινδυνεύσει μετακινώντας το μοναδικό αυτό εύρημα...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ωστε δεν μπορεί να διακινδυνεύσει;

Δ.Κ.Τ. Όχι.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Τότε θα το διακινδυνεύσω εγώ.

Δ.Κ.Τ. Εσύ; Πώς;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Θα το πετάξω έξω, στο δρόμο, να πώς! (Πηδά μέσα στο λουτρό.) Με μίαν αξίνα, ένα σφυρί, μία τσάπα κι ένα τρυπάνι. Να πώς! Δε θα 'ναι η πρώτη περίπτωση στον τόπο μας, νομίζω... Τί λες;

Δ.Κ.Τ. Είσαι ένας βάνδαλος.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Εντάξει. Είμαι βάνδαλος. Τί θέλετε παραπάνω; Είμαι βάνδαλος στο δικό μου το σπίτι. Και δεν μ' αρέσει καθόλου όταν οι επισκέπτες μου μένουν τόσο αργά. Κοιμάμαι νωρίς, με τις κότες σχεδόν. Η πόρτα είναι αριστερά σας. (Ο Ιβάν πηγαίνει στην κουζίνα. Ο Δ.Κ.Τ. ανάβει τσιγάρο με συγκρατημένη οργή. Ο Ιβάν ξανάρχεται.) Εδώ είστε ακόμα;

Δ.Κ.Τ. Άν κατάλαβα σωστά, αυτός είναι υπαινιγμός.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ναι. Είναι υπαινιγμός. Έκανα τον υπαινιγμό πώς είναι πια καιρός να τού δίνετε. Έξω απ' το σπίτι μου. Μπήκατε σ' αυτό χωρίς να έχετε κανένα δικαίωμα, το ανασκάψατε, μου σπάσατε τα έπιπλα, ανατρέψατε το καθετί. Και πάνω απ' όλα έχεις το θράσος να με αποκαλείς βάνδαλο. Περάστε έξω.

Δ.Κ.Τ. Μα αυτό δεν είναι μόνο δικό σας σπίτι, τώρα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και ποιανού άλλου είναι; Μήπως είναι δικό σας;

Δ.Κ.Τ. Ανήκει στο δημόσιο. Υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες σπίτια σαν κι αυτό, αλλά ένα μονάχα λουτρό της εποχής του Πομπιλιανού.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Έβγα έξω και πάρε και το λουτρό μαζί σου.

Δ.Κ.Τ. Άν φύγω, μπορεί νά καταστρέψεις τό Ρωμαϊκό Λουτρό. Αυτή τη νύχτα κιόλας, κάνοντάς με έτσι και συνένοχο. Όχι.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν θα χρειαστεί ολόκληρη νύχτα γι' αυτό. Θ' αρχίσω σε λίγο και θα τελειώσω σε μισή ώρα. Ύστερα απ' αυτό θα σας το στείλω ταχυδρομικώς, ένα τεμάχιο κάθε μέρα. Σε ποιές διαστάσεις θέλετε να σας στείλω τα κομμάτια; Ο διαστάσεις θα 'ναι σύμφωνα με τις επιθυμίες τού πελάτη.

Δ.Κ.Τ. Κι έπειτα απ' αυτό θα σου στέλνω εγώ τσιγάρα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πού;

Δ.Κ.Τ. Στη φυλακή. Ο εφοδιασμός των σιγαρέτων γίνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες των κρατουμένων. Η ανθρωπότητα δε θα με συγχωρήσει, αν επιτρέψω την καταστροφή αυτού, που πιθανότατα είναι το τελευταίο λουτρό της βασιλείας του Πομπιλιανού. Σκέψου καλά, Αντώνωφ, αυτό το λουτρό θα χαθεί

για την ανθρωπότητα... Συλλογίσου το ανθρώπινο γένος...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ωστε, λοιπόν, εσύ σκέφτεσαι το ανθρώπινο γένος, δεν είναι έτσι; Και για τον μεμονωμένο άνθρωπο ποίος σκέφτεται; Τον άνθρωπο πού συνθέτει το ανθρώπινο γένος; Βαρέθηκα και κουράστηκα να φροντίζω σπάταλα για την ανθρωπότητα όταν κανείς δε σκοτίζεται για μένα, τον άνθρωπο. Η ανθρωπότητα είναι, μάλλον, μία αφηρημένη έννοια, είναι πάντα ο κάποιος άλλος, ποτέ όμως εκείνος πού βρίσκεται μπροστά σου και σου ζητά κάτι. Τί είμαι εγώ, ε; Πού βρίσκομαι εγώ; Η ανθρωπότητα, πέντε δισεκατομμύρια άνθρωποι απ' τη μία μεριά κι απ' την άλλη ο Ιβάν Αντώνωφ. Αυτός δεν είναι ανθρωπότητα, γιατί έτυχε να βρεθεί στο σαλόνι του ένα Ρωμαϊκό Λουτρό. Δ.Κ.Τ. Αυτό είναι σόφισμα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Κι αυτή είναι η πόρτα μέσα απ' την οποία θα φύγεις (Δείχνει την πόρτα.)

Τη στιγμή αυτή η πόρτα ανοίγει και η Μάρθα, η μνηστή του Δ.Κ.Τ., μπαίνει.

ΜΑΡΘΑ. Καλησπέρα!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Καλησπέρα, καλησπέρα.

ΜΑΡΘΑ (Στον Δ. Κ.Τ.). Είπες πώς θα 'σαι μόνος!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Χο-χο-χο!

ΜΑΡΘΑ. Τί θέλει εδώ αυτός ο άνθρωπος; Φίλος σου είναι;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Παιδικός φίλος. Απ' τα γεννοφάσκια μας. Ο καλύτερός μου φίλος. Το όνομά μου είναι Ιβάν Αντώνωφ.

Δ.Κ.Τ. Τό όνομά του είναι πραγματικά, Ιβάν Αντώνωφ, αλλά δεν είναι φίλος μου.

ΜΑΡΘΑ. Τότε τι κάνει εδώ αυτή την ώρα; Βρίσκεται για υπηρεσιακούς λόγους;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Αυτό ακριβώς σκεφτόμουν κι εγώ... Εδώ ζω.

ΜΑΡΘΑ. Τί εννοείτε λέγοντας πως ζείτε εδώ;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Αυτό, ακριβώς, πού σημαίνουν οι λέξεις, κατά τον πιο

συνηθισμένο τρόπο. Εδώ κοιμάμαι, εδώ τρώγω γιαλαντζή ντολμάδες.

Εργάζομαι, καμιά φορά ανεβαίνω στο μπουφέ και πηδώ στο κρεβάτι μου από κει. Δεν το κάνω, όμως, πολύ συχνά. Χαλνούν οι σούστες.

ΜΑΡΘΑ. Νόμιζα πως το σπίτι έχει απαλλοτριωθεί. Μου το 'χες πει...

Δ.Κ.Τ. (Οργισμένα). Ναι, ναι. Έκανα όλα τα διαβήματα, αλλά ξέρεις πόσο αργά κινούνται οι υπηρεσίες. Παντού υπάρχουν γραφειοκράτες.

ΜΑΡΘΑ. Και ο άνθρωπος αυτός που ζει εδώ δέχτηκε;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Τί να δεχτώ;

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, δεν είναι η στιγμή τώρα για τέτοια συζήτηση. Θα σου τα εξηγήσω αργότερα.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι, όχι, όχι! Τί δέχτηκα; Τί στο δαίμονα συμβαίνει εδώ; Ένας άνθρωπος φεύγει στην ακροθαλασσιά για τις διακοπές του τρεις βδομάδες και... (Κουνά τα χέρια του.) Για ποιά απαλλοτρίωση μιλάτε; Δεν πρόκειται να με ρωτήσουν γι' αυτήν;

ΜΑΡΘΑ. Αυτό το Ρωμαϊκό Λουτρό άρχισε να μου δίνει στα νεύρα. Αφότου ανακαλύφθηκε όλα έγιναν ρημαδιό...

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Διακόπτοντας και δείχνοντας με το χέρι του τον κυκεώνα).

Ναι, ναι, ακριβώς, ρημαδιό...

ΜΑΡΘΑ. Λείπεις βδομάδες συνέχεια, περνάς τις νύχτες σου εδώ, σ' αυτή την πισίνα· έχεις αλλάξει, έγινες πολύ διαφορετικός· μερικές φορές δε σ' αναγνωρίζω πια. Οι λουόμενες αυτές γυμνές φαίνεται να σου είναι πιο πολύτιμες από καθετί άλλο.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Ειρωνικά). Μήπως σας ενοχλώ;

ΜΑΡΘΑ. Υποψιάζεσαι το καθετί, φοβάσαι τον καθένα, εμφανίζεσαι σ' όλους παράξενος.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, δεν είναι ούτε ήηώρα, ούτε ο τόπος για να σχολιάζεις την εμφάνισή μου.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Προπαντός η ώρα. Που τρέχει ασταμάτητα.

Η ώρα, λοιπόν, είναι προχωρημένη και καθώς είχα κιάλας την τιμή να σας πληροφορήσω... Δεν ξέρω ακριβώς με σας τί συμβαίνει,... εγώ πάντως πλαγιάζω νωρίς, με τις κότες. Είναι μία παλιομοδίτικη συνήθεια, αλλά μου πάει. Και θέλω να κοιμηθώ μόνος. Αστείο δεν είναι; Απλώς δε νοιώθω άνετα να... γδύνομαι μπροστά σε ξένους.

Δ.Κ.Τ. Πάψε επιτέλους να μιλάς μ' αυτόν τον ανόητο τρόπο. Πού νομίζεις πώς βρίσκεσαι;

IBAN ANTΩΝΩΦ (Συγχυσμένος). Εσείς πού νομίζετε πως βρίσκομαι;

Δ.Κ.Τ. Μπορείς να πάς για έναν περίπατο. Η βραδιά είναι ευχάριστη.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δε νοιώθω την ανάγκη για περίπατο. Να πάτε εσείς μία βόλτα.

Δ.Κ.Τ. Τότε μπορείς να πάς για ύπνο στην κουζίνα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πάνω στην ηλεκτρική;

Δ.Κ.Τ. Πάρε εκεί μία πολυθρόνα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και γιατί πρέπει να κοιμηθώ στην κουζίνα σε μία πολυθρόνα; Όταν έχω ένα ειδικό δωμάτιο γι' αυτό το σκοπό;

ΜΑΡΘΑ (Ενοχλημένη). Μου υποσχέθηκες πως θα' μαστε μόνοι. Πάει τόσοσ καιρός αφότου ήμασταν μαζί. Μου είχες πει πώς απόψε θα βρισκόμασταν μόνοι. Κάνε κάτι γι' αυτό.

Δ.Κ.Τ. Σύντροφε Αντώνωφ, γιατί δεν κάνεις μία Βόλτα; Μία τέτοια ευχάριστη και δροσερή βραδιά...

ΜΑΡΘΑ (Αντιλαμβανόμενη την ταπεινωτική τους θέση). Άς πάμε κάπου αλλού.

Δ.Κ.Τ. Αν φύγω, αυτός θα καταστρέψει το λουτρό.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και είναι μάλλον βέβαιο πως θα το κάνω.

ΜΑΡΘΑ. Πώς μπορείτε να κάνετε τέτοιο πράγμα; Είναι μοναδικό μνημείο.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και γιατί εσείς καταστρέψατε το δωμάτιό μου; Μοναδικό ήταν κι αυτό. Ένα μονάχα δωμάτιο είχα.

ΜΑΡΘΑ. Όμως το Ρωμαϊκό Λουτρό...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν έχω τίποτα εναντίον του Ρωμαϊκού Λουτρού. Είμαι ευτυχής που βρέθηκε στο δωμάτιό μου κι όχι κάπου αλλού. Και είμαι ακόμα περήφανος που το μοναδικό αυτό λουτρό υπάρχει στην πόλη μας κι όχι σ' άλλο μέρος. Ακριβώς γι' αυτό πάρτε το από δω. Τοποθετείστε το σε μουσείο· μεταφερτέ το στο δικό σας σπίτι. Εγώ δεν έχω κανένα μέρος για να μείνω. Δώστε μου ένα άλλο σπίτι και, παρόλο που αυτό είναι το πατρικό μου, κι ήταν ήσυχο, αναπαυτικό και βολικό, θα το θυσιάσω για χάρη της επιστήμης. Αλλά να πάω περίπατο, όταν διαθέτω δικό μου αποκλειστικά σπίτι, έστω κι αν είναι ρημαδιό, ε, όχι! Και τώρα απομακρύνομαι, αλλ' όχι μακρύτερα από την τουαλέτα έτσι που να μην παραχαίρεσθε και τόσο... (Βγαίνει.)

ΜΑΡΘΑ. Έχει δίκιο. Γιατί δεν του δίνετε ένα άλλο σπίτι;

Δ.Κ.Τ. Ποίος να του το δώσει; Ευκολότερο είναι στις μέρες μας ν' αποκτήσεις Υπουργείο παρά σπίτι.

ΜΑΡΘΑ. Δεν μπορεί το Ινστιτούτο σας να του δώσει ένα;

Δ.Κ.Τ. Το Ινστιτούτο μας διαχειρίζεται μόνο αρχαιότητες που χρονολογούνται πάνω από χίλια χρόνια. Δε μοιράζει σπίτια.

ΜΑΡΘΑ. Και γιατί δε μεταφέρετε αυτό το εύρημα κάπου αλλού. Σ' ένα μουσείο ή στο Πανεπιστήμιο;

Δ.Κ.Τ. Καταλαβαίνεις τί λες; Αυτό μου' λειψε να το μετακινήσω. Και ν' αφήσω τα τσακάλια του σιναφιού να ξεχυθούν πάνω του και να το κατασπαράξουν, έτσι που να μη μείνει τίποτα για μένα. Ένας καθηγητής θα γράψει μία διατριβή, ένας άλλος θα κάνει μία επιστημονική ανακοίνωση, ένας τρίτος θα φύγει για να παραστεί στο αρχαιολογικό συνέδριο τής Ρώμης... Όχι, όχι! 'Αν το μεταφέρω, ή ανακάλυψη δε θα 'ναι πια δική μου και ο καθένας θα μπορεί να το χρησιμοποιήσει. Όχι, σε καμιά περίπτωση, οτιδήποτε κι αν συμβεί.

ΜΑΡΘΑ. Μα ο άνθρωπος αυτός δεν μπορεί να ζήσει στο δρόμο.

Δ.Κ.Τ. Ξέρεις τί σημαίνει για μένα αυτό τό λουτρό; Είναι ή ευκαιρία που μία μόνο φορά παρουσιάζεται σ' όλη τη ζωή... αν την χάσω θα είναι το τέλος.

ΜΑΡΘΑ. Μην ξεχνάς πώς το λουτρό αυτό είναι...

Δ.Κ.Τ. Το λουτρό αυτό είναι μία επιστημονική πραγματεία, είναι ένας τίτλος, μία καθηγεσία, ερευνητικές εργασίες, συνέδρια στη Ρώμη, Γενεύη, Λονδίνο, Μαδρίτη - συμμετοχή σαν αντεπιστέλλον μέλος σε δύο-τρεις Ακαδημίες, τιμές, δόξα, χρήμα!... Θα στύσω και την τελευταία σταγόνα τού λουτρού έτσι πού... Αλλά πρέπει να δράσω, πρέπει να ενεργήσω αμέσως, χωρίς καθυστέρηση. Τί ήταν να βρεθεί κι αυτός ο Ιβάν Αντώνωφ στο δρόμο μου! Από που στο δαίμονα ξεφύτρωσε;

ΜΑΡΘΑ. Μου φαίνεται πως μεγαλοποιείς τα πράγματα. Και στο κάτω-κάτω το σπίτι είναι δικό του και δεν είναι αυτός, αλλά εμείς που του ξεφυτρώσαμε...

Δ.Κ.Τ. (Δεν προσέχει τα λεγόμενά της). Χωρίς καθυστέρηση, χωρίς καθυστέρηση, πριν με προλάβει κάποιος άλλος...

Η Μάρθα βάζει μαλακά το χέρι της στο στόμα του. Τ' άλλο τ' ακουμπά στον ώμο του. Τον κοιτάζει στα μάτια.

ΜΑΡΘΑ (Ηρεμα και με φιλικό τρόπο). Τί σου συμβαίνει; Μοιάζεις σαν να τυφλώθηκες. Μπορείς να με δεις; Μπορείς να δεις τίποτα άλλο από το λουτρό;

Δ.Κ.Τ. (Άλλα σκέφτεται, δεν την καταλαβαίνει). Μπορώ να σε δω.

ΜΑΡΘΑ (Με οικειότητα). Κοίταξε μπροστά σου. Δες με. Μπορείς, αλήθεια, να με δεις;

Δ.Κ.Τ. (Χωρίς να συλλαμβάνει τα υπονοούμενα). Σου το ξαναείπα, μπορώ να σε δω. Η όρασή μου είναι εξαιρετική.

Η Μάρθα αποσύρει τα χέρια απ' τούς ώμους του και απομακρύνεται λίγο απ' αυτόν. Γίνεται ολοένα και πιο σοβαρή.

ΜΑΡΘΑ. Και τώρα;

Δ.Κ.Τ. (Θυμωμένος). Μάρθα!

ΜΑΡΘΑ (Πηδά μέσα στο Ρωμαϊκό Λουτρό). Και τώρα;

Δ.Κ.Τ. Σε βλέπω πάρα πολύ καλά, ή όρασή μου είναι τέλεια. (Είναι φανερό από τον τόνο της φωνής του πως δε συνέλαβε τη σοβαρότητα της στιγμής και πως πραγματικά δε βλέπει τίποτα.)

ΜΑΡΘΑ (Σαν να μονολογεί). Δε βλέπει τίποτα. (Πηγαίνει προς αυτόν.) Δε βλέπεις τίποτα. Από πότε; Γιατί;

Δ.Κ.Τ. (Νευριασμένος). Σταμάτα επιτέλους αυτή τη συζήτηση για τύφλωση. Μα τί αστείο είναι αυτό;

ΜΑΡΘΑ. Ναι. Αστείο.

Τη στιγμή αυτή μπαίνει ο Ιβάν Αντώνωφ κρατώντας πιτζάμες και προχωρεί προς το κρεβάτι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Λοιπόν, εγώ πάω για ύπνο. Καληνύχτα σας.

ΜΑΡΘΑ. Μα αυτός θα κοιμηθεί εδώ!

Δ.Κ.Τ. (Πιο θυμωμένος από άλλη φορά). Βλέπεις ποία είναι η κατάσταση...

ΜΑΡΘΑ (Με πικρία). Η κατάσταση είναι η ίδια εδώ κι ένα μήνα. Ποτέ δεν έχεις καιρό για μένα, δε μου τηλεφωνείς. Αφότου ανακάλυψες αυτό το ρωμαϊκό λουτρό, δε με σκέφτεσαι καθόλου, σαν να μην υπάρχω.

IBAN ANTΩNΩΦ. Με συγχωρείτε, αλλά ή συνομιλία σας με δυσκολεύει να κοιμηθώ. Είναι, βλέπετε, και η λάμπα.

ΜΑΡΘΑ. Ο καθένας σκέφτεται μόνο τον εαυτό του.

IBAN ANTΩNΩΦ. Είναι μία από τις αστείες μου συνήθειες - να κοιμάμαι με σβησμένα τα φώτα.

ΜΑΡΘΑ. Πάντα αυτό το λουτρό σκέφτεσαι και, για να είμαι πιο ακριβής, όχι το λουτρό αυτό καθαυτό, αλλά τις ευκαιρίες που σου προσφέρει.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, μου φαίνεται πως τα παραλές. Βρίσκεσαι σε υπερδιέγερση.

IBAN ANTΩNΩΦ. Εγώ είμαι αυτός που βρίσκεται σε υπερδιέγερση. Το φως της λάμπας με ερεθίζει.

Δ.Κ.Τ. Άς σβήσουμε τη λάμπα αυτού του στενοκέφαλου. (Τη σβήνει.) Άς

συζητήσουμε το θέμα ηρεμότερα. Στο σκοτάδι μπορούμε να μιλήσουμε ακόμα καλύτερα.

ΜΑΡΘΑ. Δεν θέλω να μιλήσουμε. Αυτός μπορεί ν' ακούσει τα πάντα.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ακούω, ακούω!

ΜΑΡΘΑ. Πάμε έξω, ας πάμε κάπου αλλού.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Η ακοή μου είναι οξυτάτη, σαν ζώου σχεδόν... μπορώ ν' ακούσω το καθετί από μισό χιλιόμετρο μακριά.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, μου φαίνεται πως δεν έχεις πλήρη αντίληψη της σημασίας αυτής της στιγμής.

ΜΑΡΘΑ. Σκέφτεσαι μόνο τον εαυτό σου.

Δ.Κ.Τ. Σκέφτομαι και για τους δυο μας.

ΜΑΡΘΑ. Μόνον τον εαυτό σου. Αύριο θα με παρατήσεις για κάποιον αρχαίο τάφο ή για κανένα σπασμένο κανάτι.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Να 'σαι βέβαιη γι' αυτό, εκατό τα εκατό!

Δ.Κ.Τ. Εσύ, εκεί πέρα. Δεν είναι ανάγκη ν' ανακατεύεσαι... κανένας δε σε ρώτησε.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Κανένας ποτέ δε με ρώτησε για κάτι. Δε με ρώτησαν ακόμα κι όταν ανάσκαψαν το δωμάτιό μου.

ΜΑΡΘΑ. Όχι, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί, είναι πάρα πολύ, δεν είναι η πρώτη φορά. Πάντα είσαι βιαστικός, πάντα κάτι υπάρχει σπουδαιότερο για σένα... Δεν είμαι καμιά μούμια, δεν μπορώ να ζω μόνο με τις αρχαιότητές σου...

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, προσπάθησε να σκέφτεσαι σαν σύγχρονος άνθρωπος...

ΜΑΡΘΑ. Εννοείς να σκέφτομαι σαν κι εσένα. Αυτό είναι.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Τίποτα δεν υπάρχει για να σκεφτείς - η σκέψη σκοτώνει τη δράση...

ΜΑΡΘΑ (Κοιτάζοντας τον Ιβάν Αντώνωφ). Επιτέλους, ας πάμε έξω απόψε.

Αυτός δε θα καταστρέψει το λουτρό. Δεν θα το καταστρέψεις, έτσι δεν είναι;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Δείχνοντας τον Δ.Κ.Τ.). Επί του θέματος άκουσε τι θα σου πει αυτός.

Δ.Κ.Τ. Θα το κάνει.

ΜΑΡΘΑ. Όχι. Θα μάς δώσει τον λόγο τής τιμής του. Δεν είναι έτσι;

Δ.Κ.Τ. Μην είσαι ανόητη... ποιός πιστεύει σήμερα στους λόγους τιμής;

ΜΑΡΘΑ. Τότε διάλεξε - το Λουτρό ή έμένα.

Δ.Κ.Τ. Δεν έχεις δικαίωμα να θέτεις έτσι το θέμα, ξέρεις...

ΜΑΡΘΑ. Ξέρω. Ξέρω τί σημαίνει για σένα το λουτρό. Δεν επιδιώκω να σου το στερήσω ολότελα. Το μόνο πού θέλω είναι να 'ρθεις μαζί μου απόψε. Στο τέλος-τέλος, κάτι είμαι κι εγώ για σένα.

Δ.Κ.Τ. Μου είναι αδύνατο, να έρθω απόψε.

ΜΑΡΘΑ. Τότε - χαίρετε! (Βγαίνει.)

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όμορφο κορίτσι. Εγώ, στη θέση σου, θα πήγαινα μαζί του, και θα 'στελνα στο διάολο το λουτρό.

Δ.Κ.Τ. Αρκετά φλυάρησες! (Ανάβει ένα τσιγάρο, θυμωμένος.)

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Η σεξουαλική ζωή είναι η βάση του μεταβολισμού.

Δ.Κ.Τ. Βούλωστο!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Το γράφουν τα βιβλία!

Δ.Κ.Τ. Πανάθεμά σε, τρελέ!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Δεν ξέρουμε ακόμα ποιός είναι ο τρελός. Τρέχω να προλάβω το κορίτσι και να δω το σπίτι του.

Τρέχει, πριν προλάβει ο ζαλισμένος Δ.Κ.Τ. να πει μία λέξη.

4

Ο Δ.Κ.Τ. καπνίζει το τσιγάρο του ανήσυχα, καθισμένος σ' ένα κρεβάτι εκστρατείας που είναι τοποθετημένο μέσα στο Ρωμαϊκό Λουτρό. Οι χτύποι τού ρολογιού διαπερνούν την αυστηρή και βαρυσμένη του συνείδηση σαν σφυροκοπήματα. Ο χρόνος περνά, τικ-τακ, τικ-τακ!... Ο Δ.Κ.Τ. σβήνει το φως και καπνίζει στο σκοτάδι. Ο Ιβάν Αντώνωφ μπαίνει, περπατώντας στις μύτες

των ποδιών του, ανάμεσα στο ανασκαμμένο living room. Πηγαίνει προς την κουζίνα.

Δ.Κ.Τ. (Ανάβοντας τη λάμπα που βρίσκεται δίπλα στο κρεβάτι μέσα στο Ρωμαϊκό Λουτρό). Πού πήγες;

IBAN ANTΩNΩΦ. Α, εδώ είσαι ακόμα; Καθισμένος στο Λουτρό σου!

Δ.Κ.Τ. (Καχύποπτα). Πού είχες πάει;

IBAN ANTΩNΩΦ. Πεινώ. Ύστερα απ' αυτά τα πράγματα, ο άνθρωπος πάντα πεινά. Θα τσιμπήσω αμέσως κάτι. (Ανοίγει το ψυγείο και παίρνει ένα κομμάτι σαλάμι.)

Δ.Κ.Τ. Ύστερα από ποία πράγματα;

IBAN ANTΩNΩΦ. Τί παιδί που είσαι! όλο ερωτήσεις κάνεις. Μερικά πράγματα απαγορεύονται στα σχολιαρόπαιδα!

Δ.Κ.Τ. Οφείλεις να μου πεις.

IBAN ANTΩNΩΦ. Γιατί οφείλω; Μήπως είσαι ο εξομολογητής μου; Ή ο συνοικιακός πολιτοφύλακας;

Δ.Κ.Τ. Δεν την πρόλαβες τελικά. (Το λέγει όλος ελπίδα.)

IBAN ANTΩNΩΦ. Τί σ' ενδιαφέρει; Έσύ προτίμησες το λουτρό!

Δ.Κ.Τ. Θα σου σπάσω τα μούτρα!

IBAN ANTΩNΩΦ. Άντε χάσου από μπροστά μου!

Δ.Κ.Τ. Αντώνωφ, σύντριψα τον καθένα που μπήκε στο δρόμο μου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Κι ίσως το βαπτιστικό σου να μην είναι Δ.Κ.Τ. αλλά Τζακ. Είσαι ο Τζακ Ανάνιεφ, ο Αντεροβγάλτης!

Δ.Κ.Τ. Θα σε τσακίσω, Αντώνωφ!

IBAN ANTΩNΩΦ. Με κάνεις να ανατριχιάζω. Τσακίζεις και τις νύχτες; Γιατί εγώ πάω για ύπνο. (Απλωσε και σκεπάζεται με την κουβέρτα.)

Δ.Κ.Τ. Τί έκανες με την Μάρθα;

IBAN ANTΩNΩΦ (Ειρωνικά). Συζητούσαμε για την τέχνη.

Δ.Κ.Τ. Πές μου τί...

IBAN ANTΩNΩΦ. Αύριο πρωί θα σου τα εξηγήσω, σχεδιάζοντάς τα με χρωματιστούς μαρκαδόρους. Και τώρα άσε με να κοιμηθώ, μη με σκοτίζεις πια με τις εφηβικές σου ερωτήσεις.

Ο Δ.Κ.Τ. σβήνει το φως. Η σκηνή είναι σκοτεινή.

5

Το living room του Ιβάν Αντώνωφ. Στην ίδια κατάσταση - ανασκαμμένο. Τα έπιπλα γύρω σκόρπια, στο κέντρο η δεξαμενή, όπου ο Δ.Κ.Τ. κοιμάται σ' ένα κρεβάτι εκστρατείας. Σανίδες έχουν τοποθετηθεί πάνω από το άνοιγμά της, έτσι πού ο καθένας μπορεί να περάσει πάνω της. Και ο Ιβάν Αντώνωφ κοιμάται, επίσης. Μπαίνει ο Τσέκωφ, ένας μεσόκοπος άντρας, κομψά ντυμένος' η εμφάνισή του δείχνει πως είναι ένας έμπειρος άνθρωπος που έχει απασχοληθεί στη ζωή του με πολλές και διάφορες υποθέσεις. Κοιτάζει τριγύρω, ρίχνει μία προσεκτική ματιά στο Ρωμαϊκό Λουτρό και στους δυο κοιμισμένους άντρες, κι αποτολμά ένα χτύπο.

ΤΣΕΚΩΦ. Καλημέρα! (Ησυχία, οι άντρες κοιμούνται.)

ΤΣΕΚΩΦ. Καλημέρα! (Το λέει δυνατώτερα.)

Ο Ιβάν Αντώνωφ και ο Δ. Κ. Τ. συνεχίζουν να κοιμούνται. Κανείς δεν τον ακούει.

ΤΣΕΚΩΦ (Σχεδόν φωνάζει). Καλημέρα!

IBAN ANTΩNΩΦ (Ξυπνά κι ανασηκώνεται λίγο στο κρεβάτι του). Ε, τί συμβαίνει;

ΤΣΕΚΩΦ (Χαμογελά φιλικά). Είπα καλημέρα!

IBAN ANTΩNΩΦ. Και γι' αυτό με ξύπνησες; Για να μου πεις καλημέρα;

ΤΣΕΚΩΦ. Όχι.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Έλεγα μήπως πληρώνεσαι για να περιφέρεσαι και να ξυπνάς τους εργαζόμενους λέγοντάς τους «καλημέρα». Κι άλλη μία δηλαδή φροντίδα για τον άνθρωπο!

ΤΣΕΚΩΦ (Εξετάζοντας το λουτρό σαν πραγματογνώμονας). Με συγχωρείτε, το Ρωμαϊκό Λουτρό, δεν είναι έτσι; το μοναδικό;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ναι! Μην τυχόν είστε και σεις ένας Δ.Κ.Τ.; Γιατί έχουμε κιόλας εδώ έναν που κοιμάται.

ΤΣΕΚΩΦ. Δυστυχώς δεν υπήρξα ικανός ν' αποκτήσω τέτοια υψηλή πολυμάθεια. Μόλις κατόρθωσα να πάρω ένα πιστοποιητικό σχολαρχείου.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Τώρα, μου εμπνέεις πότερη εμπιστοσύνη. Να τολμήσω την ερώτηση τί σ' έφερε εδώ; Το πιστοποιητικό του σχολαρχείου δε δικαιολογεί την παρουσία σου.

ΤΣΕΚΩΦ. Ήρθα να δω τον Ιβάν Αντώνωφ, τον ιδιοκτήτη αυτού του σπιτιού. Μπορώ να του πω μία κουβέντα;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Αν πρόκειται για τον Ιβάν Αντώνωφ, αυτός ακόμα είμαι ενώ. Παρόλο που, από στιγμή σε στιγμή, όπως πάνε τα πράγματα, προμηνύονται μεταβολές. Γι' αυτό κάνε γρήγορα χρήση της ευκαιρίας.

ΤΣΕΚΩΦ. Με το συμπάθιο, αλλά μία και είστε εδώ δύο... καταλαβαίνεις, φυσικά... μπορείς να το βεβαιώσεις κατά κάποιο τρόπο μ' ένα πιστοποιητικό;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Θέλεις, μ' άλλα λόγια, τη ληξιαρχική πράξη γεννήσεώς μου;

ΤΣΕΚΩΦ. Ω, παρακαλώ, μου φτάνει το δελτίο ταυτότητας. Άν μου βεβαιώσεις την ταυτότητά σου θα 'ναι για το κοινό μας συμφέρον.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Μπίζνες, δηλαδή! Για χάρη, όμως, του σχολαρχείου σου, θα σου δείξω την ταυτότητά μου. (Δείχνει το δελτίο.)

ΤΣΕΚΩΦ. Πραγματικά, εσύ είσαι. Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ, Τσέκωφ, τεχνοκριτικός. Μην απορείς, η δουλειά μου είναι τέτοια που πρέπει να είμαι βέβαιος για το καθετί. Αυτός που κοιμάται είναι φίλος σου;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι. Αυτός είναι ένας Δ.Κ.Τ., τουλάχιστον έτσι λέει ο ίδιος.

Δεν θα' ταν άσχημο να ζητούσες κι αυτουνού την ταυτότητα.

ΤΣΕΚΩΦ. Υπάρχει καμιά συγγένεια μεταξύ σας;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι, μα την πίστη μου! Κοιμάται εδώ εξαιτίας τού Ρωμαϊκού Λουτρού. Το φυλάει. Φοβάται πως θα το σπάσω. Αυτός τ' ανακάλυψε ή, πιο σωστά, υπήρξε ο πρώτος που έφτασε, ύστερα από την ανακάλυψή του.

Ο Τσέκωφ πλησιάζει στις μύτες του τον κοιμούμενο, μετακινεί ελαφρά το κλινοσκέπασμα, και του ρίχνει μία ματιά. Επιστρέφει από το λουτρό στον Ιβάν Αντώνωφ.

ΤΣΕΚΩΦ. Αυτός είναι ο Ανάνιεφ.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ο Ανάνιεφ Δ.Κ.Τ.

ΤΣΕΚΩΦ Θα ήθελα η συζήτησή μας να είναι εμπιστευτική. Τί νομίζεις, - κοιμάται αληθινά;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ποιός ξέρει; Μπορεί απλώς να έχει τα μάτια σφαιλιστά.

ΤΣΕΚΩΦ. Για κάθε ενδεχόμενο θα μιλάμε χαμηλόφωνα. Κι όχι πολύ κοντά του. Άν συμβεί να ξυπνήσει, πες του πώς είμαι ένας ξάδερφός σου από το Λούκοβιτ.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Θα είχε καμιά σημασία αν μπέρδευα το Λούκοβιτ με κάποια άλλη πόλη;

ΤΣΕΚΩΦ. Το ίδιο κάνει.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Λαμπρά!

ΤΣΕΚΩΦ. Πρόσεξέ με, πρόσεξέ με σαν έξυπνος άνθρωπος που φαίνεται...

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Τα φαινόμενα καμιά φορά απατούν!

ΤΣΕΚΩΦ. Όχι στην περίπτωση σου. Είσαι απλώς ένας διανοούμενος και γι' αυτό συμβαίνει να είσαι άτυχος. Βρίσκεσαι σ' αναστάτωση. Κοίτα την κατάστασή σου - το σπίτι σου ρημαδιά, τα έπιπλά σου σπασμένα και στη μέση της κάμαράς σου υπάρχει μία ρωμαϊκή πισίνα.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Με λουόμενες γυμνές οικοδέσποινες!

ΤΣΕΚΩΦ. Οι οικοδέσποινες δεν αλλάζουν το σκηνικό. Απεναντίας το χειροτερεύουν. Κι αυτή ή ρωμαϊκή δεξαμενή της εποχής τού Γαϊού Λουκίου και τού Πομπιλιανού είναι ή μόνη πού ανακαλύφθηκε σ' άριστη κατάσταση σ' όλον τον κόσμο. Είναι μοναδική κι από αυτή την άποψη δε θα πρέπει να έχεις αυταπάτες.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ούτε κι έχω.

ΤΣΕΚΩΦ. Πολύ σωστά. Η δεξαμενή αυτή είναι ακριβώς εκείνη που θα προσελκύσει την προσοχή. Σαν τον Ναό της Μπογιάννας και τον Τύμβο τής Καζανλούκ. Οι επιστήμονες απ' όλον τον κόσμο θα ζουζουνίζουν τριγύρω σαν τα μελίτσια γύρω απ' το μέλι. Ανήκει στη Σχολή τού Μάρκου Αντωνίου Οκταβιανού κι αυτό δεν είναι αστεία υπόθεση.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δε μου λες, είναι αλήθεια πως τέλειωσες μόνο το σχολαρχείο;

ΤΣΕΚΩΦ. Μ' εφτά τριάρια, ένα τεσσάρι και τρεις φορές μετεξεταστέος! Μα το θέμα μας δεν είναι αυτό. Το θέμα είναι πως το Ρωμαϊκό αυτό Λουτρό θ' ανακηρυχθεί Μνημείο Πολιτισμού εξαιρετικής σημασίας. Η Ουνέσκο θα αναλάβει στα χέρια της την υπόθεση, και τότε πάς χαμένος.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Το πιστεύεις;

ΤΣΕΚΩΦ. Είμαι βέβαιος νι' αυτό. Ξέρω την Ουνέσκο. Οι άνθρωποί της δεν κάνουν μισές δουλειές. Σου είπα τη μαύρη αλήθεια, - δεν έχεις την παραμικρή ελπίδα σωτηρίας... Θ' αρχίσουν ανασκαφές στην κουζίνα, Θ' ανασκάψουν το κελάρι σου και θα προχωρήσουν στο αποχωρητήριο.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι, όχι και στην τουαλέτα! Το πιστεύεις στ' αλήθεια; Και στην τουαλέτα ακόμα;

ΤΣΕΚΩΦ. Έχω δουλέψει με την Ουνέσκο χρόνια και χρόνια. Την ξέρω με το Νί και με το Σίγμα, ξέρω και τούς ανθρώπους της, επίσης. Θα σκάψουν το W.C. σου και θα σε υποχρεώσουν να τρέχεις στα δημόσια αποχωρητήρια. Και ξέρεις σε ποία κατάσταση βρίσκονται σήμερα...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ναι... φριχτή!

ΤΣΕΚΩΦ. Δεν ύπαρχοι χαρτί υγείας, είναι ακάθαρτα και σχεδόν πάντα γεμάτα. Είμαι υποχρεωμένος να στο πω, είναι τραγική ή κατάσταση, ολότελα τραγική. IBAN ANTΩΝΩΦ (Κουνά το κεφάλι καταφατικά). Τραγική λες; Εγώ θα 'λεγα δυσκοίλια.

ΤΣΕΚΩΦ. Έτσι, λοιπόν, στο Λούκοβιτ... (Ρίχνει ματιές στον Δ.Κ.Τ.)

Στριφογύρισε απ' την άλλη πλευρά. Λες να κοιμάται πραγματικά;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ποιός διάβολος ξέρει; Όλα μπορείς να τα περιμένεις απ' αυτόν!

ΤΣΕΚΩΦ (Υστερα από προσεχτική παρατήρηση). Νομίζω πώς ναι! Και το ωραιότερο απ' όλα είναι πώς δεν λειτουργούν κανονικά.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ποιά;

ΤΣΕΚΩΦ. Τα δημόσια αποχωρητήρια. Συνεχώς επιθεωρούνται. Και τι επιθεωρούν; Και σκέψου να τρέχεις εκεί πιεζόμενος από ευγενικές φυσικές παρορμήσεις και να είναι ημέρα αργίας. Α, όχι, αυτό θα 'ναι πραγματικά απαίσιο...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Παραδέχομαι πώς περιέγραψες μία φριχτή εικόνα.

Σφίγγομαι ήδη.

ΤΣΕΚΩΦ. Το σφίξιμο δεν είναι τίποτα. Το σπουδαιότερο είναι πως θα σε πετάξουν έξω!

IBAN ANTΩΝΩΦ (Δεν καταλαβαίνει). Απ' τις τουαλέτες;

ΤΣΕΚΩΦ (Χειρονομώντας). Όχι, απ' το σπίτι σου.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πιστεύεις πως θα φτάσουν ως εκεί;

ΤΣΕΚΩΦ. Όπως σε βλέπω και με βλέπεις. Μπορώ να σου τα περιγράψω με την παραμικρή λεπτομέρεια.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Καλά, αλλά θα μου δώσουν κάποιο άλλο διαμέρισμα. Θα με αποζημιώσουν.

ΤΣΕΚΩΦ (Γελώντας). Αντώνωφ, σαν άνθρωπος του πνεύματος που είσαι, Ιδέα δεν έχεις, φυσικά, για το στεγαστικό μας πρόβλημα. Εσύ, κιόλας, που δεν ανέχεσαι καν τις λέξεις «δωροδοκία» και «ρουσφέτι», που σιχαίνεσαι ολόψυχα

την κολακεία και που για τίποτα στον κόσμο δεν θα 'πεφτες στα γόνατα για να φιλήσεις χέρι προϊσταμένου...! Πες μου, ειλικρινά, θα έπεφτες ποτέ στα γόνατα για να φιλήσεις το χέρι τού αρμόδιου από τον οποίον εξαρτάται η χορήγηση κατοικίας;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και γιατί να του φιλήσω το χέρι;

ΤΣΕΚΩΦ. Αν είχες ιδιωτικό τυροπιτάδικο η αν ήσουν έστω ένα υπεύθυνο δημόσιο πρόσωπο που διαχειρίζεται τα οικονομικά τού Κράτους, τότε θα' χες ελπίδες. Τώρα όμως... Θα σου' δινά μία συμβουλή. Να πάς, απλώς, στην έπαυλη σου στην επαρχία και να ζήσεις στον καθαρό αέρα. Όμως εσύ είσαι ένας διανοούμενος και σίγουρα δε θα' χεις αποκτήσει εξοχικό σπίτι. Στοιχηματίζω πως δεν απέκτησες βίλα!! ε;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι, δεν....

ΤΣΕΚΩΦ. Βλέπεις! Είσαι χαμένος. Κι ακριβώς, γι' αυτό είμαι εδώ... Πες μου, δε νομίζεις πως αυτό τ' αφτί του είναι μεγαλύτερο από τ' άλλο καθώς ορθώνεται και κρυφάκουει;

IBAN ANTΩΝΩΦ (Κοιτάζοντας επίσης τον Δ.Κ.Τ.). Ποιό αφτί;

ΤΣΕΚΩΦ. Εκείνο, προς τα πάνω.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Μα δεν μπορώ να δω το άλλο, κι έτσι δεν μπορώ να τα συγκρίνω.

ΤΣΕΚΩΦ. Σωστά. Λοιπόν, κοντολογίς, ένα είναι το βέβαιο, θα σου πάρουν το σπίτι και θα σε πετάξουν στο δρόμο.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν το πιστεύω. Στη χειρότερη περίπτωση θα μου δώσουν ένα άλλο διαμέρισμα.

ΤΣΕΚΩΦ. Και στην καλύτερη, θα σου το υποσχεθούν. Την υπόσχεση αυτή την έχουν κάνει σε χιλιάδες, μέχρι να τους το δώσουν όμως... Το οικιστικό πρόβλημα, Αντώνωφ, είναι ένα για το οποίο δεν ύπαρχει καμιά απάντηση για μερικούς ανθρώπους...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Εγώ, όμως...

ΤΣΕΚΩΦ. Ξέρω. Θ' αγωνιστείς, θα παραπονεθείς, θα υποβάλλεις υπομνήματα

και διαμαρτυρίες, θα χτυπήσεις τις πόρτες αρμόδιων υπηρεσιών. Και τελικά θα πετύχεις, ίσως, να ζήσεις σ' ένα διαμέρισμα για το οποίο θα πληρώνεις ένα σταθερό νοίκι: Και θα σε κάνει σκλάβο του - εκατόν είκοσι λέβα για ένα δωμάτιο και μια κουζίνα. Κι αν υπάρχει ανελκυστήρας θα πληρώνεις. Εκατόν σαράντα. Άσε, που, φυσικά, θα παθαίνει βλάβη συχνά και θα σταματά ανάμεσα στους ορόφους.

IBAN ANTΩNΩΦ. Και γιατί εκατόν σαράντα;

ΤΣΕΚΩΦ. Έτσι λέει ο νόμος. Ένα, δηλαδή, πρόσθετο ποσοστό για τις συγκινήσεις που θα νοιώθεις όταν κρέμεσαι πάνω από το βάραθρο. Οφείλεις, λοιπόν να πληρώνεις για τις συγκλονιστικές στιγμές που θα ζεις. Ένα ποσοστό λοιπόν πρόσθετο, γιατί το κτίριο είναι ογκώδες, ένα άλλο για τον ανελκυστήρα που δεν λειτουργεί... Στο Λούκοβιτ ή θεία είναι καλά, σου στέλνει χαιρετίσματα και θέλει να μάθει πότε θα την επισκεφθείς για να σε δει...

Πίσω τους ο Δ.Κ.Τ. στριφογύρισε και το άγρυπνο μάτι του Τσέκωφ το παρατήρησε. Ειδοποιεί με ιδιαίτερα νεύματα τον Ιβάν Αντώνωφ, κάνοντάς του μυστικά σήματα, αυτός, όμως, δεν τα συλλαμβάνει.

IBAN ANTΩNΩΦ. Ποιά θεία; Ποιανού θεία;

ΤΣΕΚΩΦ. Λοιπόν, ξάδερφε, καλύτερα να πηγαίνω τώρα...

Ο Ιβάν Αντώνωφ τον κοιτάζει μ' αρκετή απορία, στρίβει γύρω το κεφάλι, βλέπει τον Δ.Κ.Τ. και καταλαβαίνει τι συμβαίνει.

ΤΣΕΚΩΦ. Έλα και δείξε μου λίγο το δρόμο έξω, γιατί δεν είμαι σε θέση να τον βρω μέσα σε τόσα σταυροδρόμια...

Βγαίνουν και οι δυο έξω. Βρίσκονται στο δρόμο και σταματούν μπροστά στην κολώνα με τη συσκευή κλήσεως των ταξί. Ο Τσέκωφ ακουμπάει πάνω της.

ΤΣΕΚΩΦ. Δε θέλω τίποτα. Είναι έτοιμος να προσφέρω.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Τί είσαι έτοιμος να προσφέρεις;

ΤΣΕΚΩΦ. Αντώνωφ, είσαι έξυπνος άνθρωπος. Και δεν έχεις τύχη. Το Ρωμαϊκό αυτό Λουτρό θα σε καταστρέψει. Θα σου πάρει το σπίτι, αυτό είναι εκατό τα εκατό βέβαιο. Ένας μόνο τρόπος ύπαρχει, να μετατρέψεις τη ζημιά σε κέρδος.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ποιός είναι αυτός ο τρόπος;

ΤΣΕΚΩΦ. Να με εμπιστευθείς. Σήμερα οι έξυπνοι άνθρωποι στη Δύση, κι εκεί έξυπνοι σημαίνει πλούσιοι, επενδύουν τα εκατομμύριά τους σε έργα τέχνης.

Ζωγραφικούς πίνακες, παλιές εικόνες, αρχαία αγγεία... Οι τιμές τους ποτέ δεν πέφτουν, απεναντίας ανεβαίνουν συνέχεια. Ένα έργο τέχνης δε χρειάζεται τροφή ή νερό, κι ούτε προσχωρεί σε συντεχνίες και συνδικάτα, κάθεται ήσυχα σε μία γωνιά και περιμένει ν' ανέβει η αξία του. Κι έτσι ολοένα ανεβαίνει η τιμή του, Αντώνωφ. Και φτάνει σε δυσθεώρητα ύψη. Και τί χρειάζεται σήμερα ένας άνθρωπος; Χρήματα! Κι ας λένε πώς η ευτυχία δεν βρίσκεται στα χρήματα.

Μήπως βρίσκεται στην έλλειψή τους;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και λοιπόν; Πρόκειται να μου μιλήσεις για το νόημα της ζωής;

ΤΣΕΚΩΦ. Ακριβώς γι' αυτό! Ποιό το νόημα να ζεις στο ανασκαμμένο αυτό μέρος, όπου αναμένονται κι άλλες ανασκαφές; Γιατί δεν θα προτιμούσες να ζεις στις όχθες της Λίμνης Κόμο; Είσαι ένας έξυπνος άνθρωπος! Μήπως δεν είσαι;

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και νομίζεις πως αυτό είναι αρκετό για να ζήσω στις όχθες της Λίμνης Κόμο; Το πιστεύεις;

ΤΣΕΚΩΦ. Για άλλους δεν είναι, όμως για σένα είναι αρκετό. Άκου με, Αντώνωφ, σε βλέπω σε μία δική σου βίλα στις ακτές τής Λίμνης Κόμο. Ή στην

Ελβετία, με ένα γερό λογαριασμό στην Τράπεζα. Υπάρχουν και στην Ελβετία Λίμνες. Και το σπουδαιότερο, δεν είναι χειρότερες από τη Λίμνη Κόμο.

IBAN ANTΩNΩΦ. Γιατί επιμένεις στη Λίμνη Κόμο; Δεν ύπαρχει λόγου χάρη και η δική μας Λίμνη Παντσάρεβο; Πώς θα πάω στη Λίμνη Κόμο;

ΤΣΕΚΩΦ (Κοιτάζει τριγύρω). Μεταφέροντας το Ρωμαϊκό Λουτρό!

IBAN ANTΩNΩΦ. Πώς; Μεταφέροντάς το; Μα αυτό είναι θαυμάσιο. Πού;

ΤΣΕΚΩΦ. Στο εξωτερικό. Στην Ιταλία. Από κει άλλοι θα το παραλάβουν, το πιθανότερο Αμερικάνοι, αυτοί είναι οι πλουσιότεροι για την ώρα. Μη

σκοτίζεσαι γι' αυτό. Αγοραστής θα βρεθεί οπωσδήποτε για το μοναδικό

Ρωμαϊκό Λουτρό της εποχής του Γάϊου Λουκίου και του Πομπιλιανού. Με τις ματρόνες πάνω του. Θα τούς γδάρουμε γι' αυτές. Έχουν χρήματα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα πώς θα το μεταφέρουμε; Είναι στο σαλόνι μου.

ΤΣΕΚΩΦ. Ακριβώς γιατί είναι στο σαλόνι σου. Έαν μεταφερθεί στο Μουσείο, πάει χάθηκε! Θα το φρουρούν σα δημόσιο θησαυρό. Γι' αυτό οφείλουμε να δράσουμε γρήγορα, πριν προφτάσουν να σκεφτούν καλά. Αυτοί κινούνται αργά:

αναφορές, υπομνήματα, παραπομπές σε αρμόδιους, αναπομπές!! κλπ. Στο

μεταξύ θα κάνουμε το κόλπο μας. Μην ανησυχείς, Αντώνωφ, εμπορεύομαι

χρόνια και χρόνια τέτοια πράγματα. Μπορώ να σου πω πως έχω φυγαδεύσει το

μισό νεολιθικό Θησαυρό της Βουλγαρίας. Έαν όλα τα Θρακικά μνημεία και τα

θρησκευτικά αφιερώματα που πέρασα απ' τα σύνορα συγκεντρώνονταν σ ένα

μέρος, δεν μπορείς να πιστέψεις τί λόφος θα σχηματιζόταν! Θα είχα φυγαδεύσει

και το ρωμαϊκό ανάκτορο που ανακαλύφθηκε στη Ροδόπη, αν δεν το είχαν

ανατινάξει με δυναμίτιδα πριν φτάσω εκεί· τίποτα δεν είχε πια μείνει απ' αυτό.

Ερασιτέχνες!

IBAN ANTΩNΩΦ. Έτσι εμπορεύεσαι τα...

ΤΣΕΚΩΦ. Ναι, εμπορεύομαι τα έργα τέχνης. Εικόνες αγίων, σπάνια βιβλία,

εικονοστάσια, Θρακικές και Ρωμαϊκές αρχαιότητες, παλιά νομίσματα... ό,τι

τέλος πάντων πέφτει στα χέρια μου. Όμως, αυτά μπροστά στο Ρωμαϊκό Λουτρό,

Αντώνωφ, δεν είναι παρά όπλα ψίχουλα! Το λουτρό είναι το μεγάλο μας

εμπόρευμα, θα εξασφαλίσουμε γι ' αυτό τουλάχιστο ένα εκατομμύριο δολάρια, δε θα το δώσουμε για λιγότερα. Κι ύστερα... η Λίμνη Κόμο!

Η ΚΟΛΩΝΑ (Μιλώντας απρόσμενα). Αρκετά για τη Λίμνη Κόμο, προχώρα παρακάτω...

ΤΣΕΚΩΦ (Ξαφνιάζεται, κοιτάζει τριγύρω). Είπες τίποτα; Μου φάνηκε πως κάποιος μίλησε...

IBAN ANTΩNΩΦ. Όμως, Τσέκωφ, σ' αυτή την περίπτωση το Ρωμαϊκό Λουτρό θα πρέπει να διαλυθεί και να εξαχθεί σε κομμάτια.

ΤΣΕΚΩΦ. Θα το τεμαχίσουμε, Αντώνωφ, θα το κόψουμε σαν κέικ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Υπόθεσε πώς θα θρυμματιστεί όταν το κάνουμε.

ΤΣΕΚΩΦ. Αποκλείεται, θα ενεργήσω με την τελευταία λέξη τής επιστήμης,... θα συμβουλευτώ διεθνή ειδικά περιοδικά! Είμαι συνδρομητής. Οι άνθρωποι τεμάχισαν ολάκερα ξυλόγλυπτα τέμπλα και συ νομίζεις πώς θα 'μαστε ανίκανοι να βολέψουμε ένα λουτρό! Θα το τεμαχίσουμε και θα το εξαγάγουμε.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Υπόθεσε πως θα σε τσακώσουν!

ΤΣΕΚΩΦ (Κοκαλώνει κει πού βρίσκεται και κοιτάζει με προσοχή τριγύρω).

Πάλι αυτή η φωνή. Αντώνωφ, μήπως είσαι εγγαστρίμυθος;

IBAN ANTΩNΩΦ. Όχι, δεν αντελήφθην κάτι τέτοιο.

ΤΣΕΚΩΦ. Κάποιος είπε: «υπόθεσε πώς θα σε τσακώσουν»!

IBAN ANTΩNΩΦ. Ήταν μιά σκέψη ή κάτι άλλο.

ΤΣΕΚΩΦ. Δεν ήταν σκέψη, ήταν φωνή.

IBAN ANTΩNΩΦ. Άκουσε εδώ, Τσέκωφ. Το Ρωμαϊκό Λουτρό , είναι στο τέλος-τέλος κρατική περιουσία.

ΤΣΕΚΩΦ. Γιατί πρέπει να ' ναι κρατική περιουσία; Το Κράτος το κατασκεύασε;

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα υπάρχει νόμος!

ΤΣΕΚΩΦ. Το ξέρω. Και σύμφωνα με ποιό νόμο σου ανάσκαψαν το σαλόνι σου;

IBAN ANTΩNΩΦ. Αυτό ήταν ένα ατύχημα.

ΤΣΕΚΩΦ. Δεν γίνονται τέτοια πράγματα συμπτωματικά. Ατύχημα είναι μόνο ο γάμος.

Ο Ιβάν Αντώνωφ σιωπά και μένει σκεφτικός. Ο Τσέκωφ τον κοιτάζει ανήσυχα.

ΤΣΕΚΩΦ. Παράτα τώρα τούς δισταγμούς. Υποτίθεται πως είσαι ένας έξυπνος άνθρωπος, δεν είσαι; Πολλή σκέψη αφιερώνεις για ένα λουτρό. Ποιός σκέφτεται γι αυτό; Πόσα μνημεία και ρωμαϊκές εγκαταστάσεις δεν έχουν σκορπιστεί με μπουλντόζες; Πόσες νεκροπόλεις δεν έχουν δυναμιτίστε, πόσα εθνικά θέατρα δεν έχουν ανατιναχθεί και θρυμματιστεί, και τώρα όλη αυτή η φασαρία για ένα Ρωμαϊκό Λουτρό! Στην πραγματικότητα εγώ ενδιαφέρομαι περισσότερο για την πολιτιστική του αποστολή! Εμείς τουλάχιστον θα το διατηρήσουμε για την ανθρωπότητα. Δε θα καταστραφεί, θα τοποθετηθεί σε κάποιο μουσείο ή σε κάποια ιδιωτική συλλογή. Θα σώσουμε ένα έργο τέχνης. Συλλογίσου την τέχνη, Αντώνωφ! Η περίπτωση μας είναι, επιτέλους, μία ευγενική υπόθεση. Και καλοπληρώνονται όσοι κάνουν ευγενικές πράξεις. Θα κερδίσει ο καθένας μας από πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Με συγχωρείς, δεν άκουσα καλά το ποσό, ...είπες πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια;

ΤΣΕΚΩΦ. Αυτό είναι σημαντικό φαινόμενο! Ακόμα και οι κολώνες άρχισαν να μιλούν!

IBAN ANTΩNΩΦ. Ω, όσο γι' αυτήν, άρχισε να μιλά από καιρό.

ΤΣΕΚΩΦ. Ας απομακρυνθούμε από δώ, ή...

Η ΚΟΛΩΝΑ. Είκοσι τα εκατό, είκοσι τα εκατό για μένα! Και σε ελβετικά φράγκα αν είναι δυνατόν. Το δολάριο δεν έχει σταθερότητα...

ΤΣΕΚΩΦ. Ορίστε, Αντώνωφ, πάρε μάθημα! Κολώνα είναι, αλλά το μυαλό της παίρνει πιο γρήγορα στροφές απ' τό δικό σου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Οι μηχανές βλέπεις, έχουν ξεπεράσει τόν άνθρωπο.

ΤΣΕΚΩΦ (Κοιτάζοντας γύρω του ανήσυχα). Αντώνωφ, σκέψου, μη διώχνεις την τύχη σου. Είναι ή μοναδική σου ευκαιρία.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Θα φύγουμε μ' ένα ταξί!

ΤΣΕΚΩΦ. Λοιπόν, φεύγω τώρα. Θα ξαναγυρίσω σύντομα. Μη δεχτείς άλλες προσφορές και μη χασομεράς. Αποφάσισε γρήγορα, δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. (Ο Τσέκωφ βγαίνει βιαστικά.)

Η ΚΟΛΩΝΑ. Ε, εσύ, γιατί τρέχεις;

ΤΣΕΚΩΦ. Ποσοστά δε δίνουμε! (Βγαίνει.)

7

Ο Ιβάν Αντώνωφ ξαναμπαίνει στο ανασκαμμένο σαλόνι του. Ο Δ.Κ.Τ. ξυρίζεται με ηλεκτρική μηχανή, το ραδιόφωνο λειτουργεί.

IBAN ANTΩNΩΦ. Πριν φύγεις, μην ξεχάσεις ν' αφήσεις δυόμισι λέβα για τη διανυκτέρευσή σου εδώ. Χρεώνω και δέκα τα εκατό για το Ρωμαϊκό Λουτρό, όπως οι άλλοι χρεώνουν για την ορχήστρα.

Δ.Κ.Τ. Δεν το σκέφτηκα ακόμα να φύγω. Η δουλειά μου μόλις αρχίζει.

IBAN ANTΩNΩΦ. Υπόθεσε πώς θα σε πετάξω έξω!

Δ.Κ.Τ. Δεν μπορείς. Ξέρω καλάτε.

IBAN ANTΩNΩΦ (Φωνάζοντας). Μα με ποιο δικαίωμα μένεις εδώ, στο σπίτι μου; Το Σύνταγμα προστατεύει την κατοικία μου.

Δ.Κ.Τ. Παρακαλώ. Εδώ υπάρχει διαταγή για έναρξη ανασκαφής στο κελάρι και στο W.C.

IBAN ANTΩNΩΦ (Διαβάζοντας). Βλέπω πως υπάρχει ακόμα και υπηρεσιακή σφραγίδα σ' αυτήν... Όμως αυτό είναι ιδιωτικό σπίτι... πώς είναι δυνατόν;

Δ.Κ.Τ. Αυτό εδώ τώρα θεωρείται δημόσιος χώρος. Και πρέπει να λάβεις υπόψη σου πως είμαι επιφορτισμένος να σκάψω.

IBAN ANTΩNΩΦ. Θα καταθέσω διαμαρτυρία.

Δ.Κ.Τ. Φυσικά. Και θα χρειαστείς δυο μήνες, μέσα από τα αρμοδία κανάλια, για να εξασφαλίσεις μία συνάντηση με το επιστημονικό συμβούλιο, το οποίο θα ορίσει μία επιτροπή για τη μελέτη της περίπτωσης. Η επιτροπή θα τη μελετήσει

σ' ένα μήνα και θα ζητήσει άλλους δυο μήνες για να καταλήξει σε απόφαση...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Γιατί δύο;

Δ.Κ.Τ. Είναι Ακαδημαϊκοί, δεν μπορούν να τη χειριστούν σε μία-δύο μέρες, είναι πολυάσχολοι άνθρωποι. Σήμερα εδώ, αύριο σ' ένα συνέδριο στο Βερολίνο, και σ' ένα συμπόσιο στην Ιταλία και μεθαύριο ποιός ξέρει πού... Άλλωστε, θα υποβάλω κι εγώ μία ένσταση κατά της αποφάσεως, αν είναι ευνοϊκή για σένα, με 60 σελίδες θεμελιωμένων επιστημονικών επιχειρημάτων. Η επιτροπή πρώτα θα την εκτιμήσει κι ύστερα θα' χει κοινή σύσκεψη με την Ολομέλεια του Επιστημονικού Συμβουλίου Αρχαιολογίας για να παρθεί...

IBAN ANTΩΝΩΦ (Διακόπτοντας οργισμένα). Μήπως συμβαίνει να γνωρίζεις ποιά μπορεί να' ναι η καταδίκη για έναν προμελετημένο φόνο, στην περίπτωση που ο φονιάς πετύχει τον σκοπό του;

Δ.Κ.Τ. Δεν σε συμβουλεύω να το κάνεις. Πρώτον δε θα τα καταφέρεις κι έπειτα γιατρεύομαι γρήγορα γιατί το αίμα μου δεν ανήκει σε σπάνια ομάδα. Βρίσκεται σ' όλα τα νοσοκομεία. Μία απόπειρα φόνου θα καθυστερήσει απλώς τα πράγματα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Μα δεν έχεις διόλου συνείδηση;

Δ.Κ.Τ. Έχω πανεπιστημιακό δίπλωμα.

IBAN ANTΩΝΩΦ (Φωνάζοντας). Δώστε μου, επιτέλους, ένα άλλο σπίτι!

Δ.Κ.Τ. Εμείς ασχολούμεθα μόνο με αντικείμενα πού χρονολογούνται πάνω από χίλια χρόνια.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Και ποιός ασχολείται με μία σύγχρονη ανθρώπινη ύπαρξη που θέλει να ζήσει μία ομαλή και ήσυχη ζωή και τίποτα παραπάνω; Ποιός ασχολείται με τον άνθρωπο;

Δ.Κ.Τ. (Υψώνοντας τους ώμους). Δεν ξέρω. Αυτό δεν είναι στη δικαιοδοσία μου. Ρώτησε την Υπηρεσία Πληροφοριών.

Τη στιγμή αυτή μπαίνει στο living room ο Ναυαγοσώστης, ένας σχετικά νέος άντρας.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Με το συμπάθιο, εδώ είναι η δεξαμενή;

IBAN ΑΝΤΩΝΩΦ. Εκεί πέρα.

Δ.Κ.Τ. Ποιά δεξαμενή εννοείς;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γι' αυτήν που μίλησε η τηλεόραση. Διορίστηκα ναυαγοςώστης στην καινούργια δεξαμενή.

Δ.Κ.Τ. Τί διορίστηκες;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ναυαγοςώστης. Συνηθίζεται να υπάρχει ναυαγοςώστης σ' όλες τις δεξαμενές, στις ακρογιαλιές και σε κάθε υδάτινη έκταση. Σώζουμε λουόμενους από πνιγμό.

Δ.Κ.Τ. Σώζετε λουόμενους;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Οι λουόμενοι είναι το πολυτιμότερό μας κεφάλαιο. Αυτό είναι γραμμένο στον Κανονισμό τής Ναυαγοςωστικής Υπηρεσίας. (Βγαίνει για μία στιγμή.)

Δ.Κ.Τ. Κανένας δεν πρόκειται να λουστεί σ' αυτή τη δεξαμενή! Και κανένας δεν πρόκειται να κολυμπήσει.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Μπαίνει κρατώντας μία βάση θαλάσσιας ομπρελάς με το κάλυμμά της κι ένα πτυσσόμενο σκαμνάκι από караβόπανο). Πώς σάς φαίνεται;

IBAN ΑΝΤΩΝΩΦ. Μα δε βλέπεις πώς κανένας δεν μπορεί να πνιγεί δω μέσα;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Οι άνθρωποι πνίγονται και σε μία κουταλιά νερό, πόσο μάλλον σε μία δεξαμενή! (Ρίχνει το κάλυμμα της ομπρελάς στο πάτωμα και κάθεται στο σκαμνάκι.)

Δ.Κ.Τ. Κάποιο λάθος έγινε. Αυτή δεν είναι πισίνα για κολύμβηση αλλά

Ρωμαϊκό Λουτρό, μνημείο πολιτισμού αιώνων...

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Η διαταγή του διορισμού μου είναι στην τσέπη μου... (Την χτυπά ελαφρά με το χέρι.)

Δ.Κ.Τ. Δεν πρόκειται, πάντως, να γεμίσει με νερό. Οι ερευνητικές εργασίες θα συνεχιστούν εδώ.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Αυτό δεν είναι δική μου δουλειά. Η δική μου είναι να σώζω ζωές!

Δ.Κ.Τ. Δεν υπάρχει απολύτως καμιά ανάγκη εδώ για τη σωτηρία ανθρώπων.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Μπορεί να παρουσιαστεί ανάγκη!

Δ.Κ.Τ. Θα το δούμε!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τώρα που το καλοκαιρινό κολύμπι είναι στο φόρτε του, όταν η πρόσκληση για τη γύμναση των χιλιάδων κολυμβητών δημοσιεύτηκε, θέλετε να κλείσετε μία κολυμβητική πισίνα. Όταν μάλιστα βρισκόμαστε σε τόση χαμηλή στάθμη στο άθλημα της κολύμβησης.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Φρίττοντας). Θέλετε στ' αλήθεια να προπονήσετε κολυμβητές εδώ;

Δ.Κ.Τ. Στην ειδική αυτή περίπτωση, το ζήτημα είναι...

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Δεν υπάρχει ζήτημα ειδικής περιπτώσεως. Είναι ζήτημα αρχής. Ούτε που θ' ακούσουν σαν διαπιστώσουν πως πρόκειται για κλείσιμο δεξαμενές. Δεν έχει σημασία αν είναι Ρωμαϊκή ή Ουγγαρέζικη. Βρισκόμαστε σε στενότητα από δεξαμενές!

Δ.Κ.Τ. Θα το δούμε!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Χάνετε τον καιρό σας. Σχεδιάζουμε να κερδίσουμε 10 χρυσά μετάλλια στην κολύμβηση στους προσεχείς ολυμπιακούς. Έχει δοθεί γι' αυτό επίσημη υπόσχεση. Σας το λέω σαν φίλος.

Δ.Κ.Τ. Δεν είμαστε φίλοι. Και δεν σκοτίζομαι για τους ολυμπιακούς. Κι αν χύσεις έστω και μία σταγόνα νερό στη δεξαμενή θα σε μηνύσω. Και δε θα τη γλιτώσεις. Με λένε Ανάνιεφ. Ανάνιεφ Δ.Κ.Τ. και να μην το ξεχάσεις. (Παίρνει το φάκελο της υποθέσεως και φεύγει.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Στον Ιβάν Αντώνωφ). Είσαι και συ ένας Δ.Κ.Τ.;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι, είμαι ο Ιβάν Αντώνωφ.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Καμιά σχέση με τη δεξαμενή;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι ιδιαίτερη. Είχα απλώς την ατυχία να γεννηθώ σ' αυτό το σπίτι. Σ' αυτό ζω.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Περιφερόμενος κι εξετάζοντάς το). Ω, γιατί; Δεν είναι άσχημο το σπίτι. Μ' αρέσει.

IBAN ANTΩNΩΦ. Έχουμε τα ίδια γούστα. Και σε μένα αρέσει. Αλλά μου το ανάσκαψαν λίγο.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Παρηγορώντας τον). Αυτοί σκάβουν παντού - αν δε σκάβουν τους δρόμους, σκάβουν τα σπίτια. Μη σκοτίζεσαι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Δεν υπάρχει πια τίποτα για να σκοτιστώ.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ναι, εδώ ίσως... Σύντροφε, Αντώνωφ, μου διαθέτεις ένα λεπτό;

Οι δύο βγαίνουν. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα ακούγεται η φωνή του Ιβάν Αντώνωφ πού διαμαρτύρεται έντονα για κάτι. Όχι! Όχι! Μη! όχι αυτό, σε παρακαλώ! κλπ. Λίγο αργότερα οι δύο τους φέρνουν μέσα ένα σιδερένιο πυργίσκο, απ' αυτούς που βλέπουμε στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας. Έχει έναν ιστό σημαίας. Και οι δύο σταματούν μπροστά στο Λουτρό.

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα γιατί αυτός ο πύργος;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Το ζήτημα είναι που θα τον τοποθετήσουμε. Ο πυργίσκος εφευρέθηκε για να εξασφαλίζουμε καλύτερη ορατότητα. (Κοιτάζει τριγύρω ερευνητικά.) Μάλλον εδώ...

IBAN ANTΩNΩΦ. Για άκου δω, μιλάς σοβαρά;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Όχι, δεν έχει ορατότητα. Άς το βάλουμε μπροστά στο παράθυρο. (Το μεταφέρουν σ' άλλη θέση κοντά στο παράθυρο.) Ακριβώς εδώ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Όχι, όχι, εδώ βάζω το κρεβάτι μου. Μ' ακούς;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Τοποθετώντας τον στη θέση που διάλεξε, σε πείσμα των αντιρρήσεων του Ιβάν Αντώνωφ). Έξοχα!

IBAN ANTΩNΩΦ. Κοίτα δω, δεν έχω τίποτα ενάντια στο κολύμπι σαν άθλημα, αλλά δε μ' αρέσει να γυμνάζεις χιλιάδες νέους στο σαλόνι μου.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γιατί, σύντροφε Αντώνωφ;

IBAN ANTΩNΩΦ. Πώς είναι δυνατό να το βάλω εδώ αυτό το πράγμα; Άλλοτε κοιμάμαι... άλλοτε νοιώθω την ανάγκη να μείνω μόνος... να δουλέψω... Θα βρίσκομαι συνέχεια στα πόδια των κολυμβητών.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Μη νοιάζεσαι γι' αυτό, σύντροφε Αντώνωφ. Οι αθλητές συνήθως έχουν αγαθή ψυχή! Άφησέ τους να χρησιμοποιούν την πισίνα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Νοιάζομαι πióτερο για τη δική μου ψυχή!

Ο Ναυαγοςώστης σκαρφαλώνει στη σκαλωσιά που είναι υψωμένη πάνω από το λουτρό. Απλώνει τούς βραχιόνες σαν να ετοιμάζεται να κάνει βουτιά από πυργίσκο.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Οφείλεις να φύγεις, σύντροφε Αντώνωφ, για χάρη τού αθλητισμού. Βουτάω!

IBAN ANTΩNΩΦ. Όχι, όχι! Για δεξ τον! Ο άνθρωπος αυτός ετοιμάζεται κιόλας να κάνει βουτιά! (Ορμά μέσα στο Ρωμαϊκό Λουτρό.) Πρέπει κάτι να σκεφτώ, πρέπει κάτι να κάνω όσο μου μένει καιρός... Αλλιώς αύριο, ποιός ξέρει, μπορεί να μου παρουσιαστεί εδώ, σ' αυτό το λουτρό, ολόκληρος ο 60ς Αμερικανικός Στόλος!!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

8

Το living room του Ιβάν Αντώνωφ. Στην αρχική του μορφή: η σκαλωσιά γύρω από το Ρωμαϊκό Λουτρό, το πάτωμα ανασκαμμένο, τρύπες εδώ κι εκεί στο πάτωμα, ασβεστωμένες σανίδες τοποθετημένες πάνω στους σωλήνες της σκαλωσιάς. Υπάρχει ακόμα μία σανίδα εγκάρσια πάνω από το Λουτρό. Ο Δ.Κ.Τ. σκάβει σε μία από τις τρύπες, συνεχίζοντας τις ανασκαφές του. Στο μέσο του δωματίου, πίσω από το Λουτρό, βρίσκεται ο Ναυαγοςώστης. Υπάρχει μία άσπρη σημαία στον ιστό της. Στο χαμηλότερο μέρος μία άσπρη πινακίδα στην οποία είναι συρμένες με κιμωλία έξι γραμμές. Υπάρχει μία ομπρελά πάνω από τον πυργίσκο, μία χρωματιστή θαλασσινή ομπρελά. Στη βάση της μια τροχαλία μ' ένα νάιλον σχοινί περιτυλιγμένο σ' αυτή. Τόπια σε δίχτυα, κόκκινα σωσίβια, σημαδούρες είναι σκορπισμένες στο δωμάτιο. Ο Ναυαγοςώστης καθισμένος στον πύργο του πάνω, με μια ράμπα λουτρού, επισκοπεί από το παράθυρο την περιοχή με διόπτρες. Ένα φορητό ραδιόφωνο (τρανζίστορ) βρίσκεται κάτω απ' αυτόν.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Οι Ιβανώφ μαγειρεύουν στιφάδο... Ωραίο το στιφάδο, σύντροφε Ανάνιεφ;

Ο Δ.Κ.Τ. σκάβει χωρίς ν' απαντά.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Η φοιτήτρια του πέμπτου ορόφου έχει πάλι επίσκεψη. Κλείνει τις κουρτίνες. Όταν κάνουν έτσι ο άνθρωποι μελετούν, σύντροφε Ανάνιεφ;

Ο Δ.Κ.Τ. συνεχίζει το σκάψιμο σιωπώντας.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Ενώ εξακολουθεί την επόπτευση της περιοχής με τις διόπτρες). Η Ντέλεβα πάλι έσπασε ένα πιάτο. (Χαράζει με την κιμωλία μιαν άλλη γραμμή στο μαυροπίνακα.) Το έβδομο αυτή τη βδομάδα... Πολύ αδέξια αυτή η γυναίκα... Στον τέταρτο όροφο τίποτα το ιδιαίτερο, η γριά γυναίκα καθαρίζει ένα μήλο... Σ' αρέσουν τα μήλα, σύντροφε Ανάνιεφ;

Ο Δ.Κ.Τ. σκάβει δίχως ν' απαντά και να προσέχει.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Παρατώντας τις διόπτρες και κοιτάζοντας τον Δ.Κ.Τ.). Υποτιμάς τους ναυαγосώστες, σύντροφε Ανάνιεφ. Αυτοί σώζουν ανθρώπινες ζωές.

Ο Δ.Κ.Τ. σκάβει ολοένα χωρίς να λέει λέξη.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Παράξενος άνθρωπος είσαι, σύντροφε Ανάνιεφ. Δε θέλεις να μου μιλήσεις; Γιατί;

Ο Δ.Κ.Τ. σκάβει με την πλάτη του στον ναυαγосώστη.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Παρακολουθώντας τον για λίγο). Σκάβεις συνέχεια σαν τον Άμλετ!

Δ.Κ.Τ. (Σταματώντας και σκουπίζοντας τον ιδρώτα απ' το πρόσωπο). Ανοησίες!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γιατί ανοησίες; Είδα την ταινία στο σινεμά και ήταν κι εκεί το ίδιο. Όμως, εκεί υπήρχε και μία νεκροκεφαλή.

Δ.Κ.Τ. Κι εδώ υπάρχει ένας ναυαγосώστης. Σε μία πισίνα χωρίς νερό, τεσσάρων μόλις τετραγωνικών μέτρων.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ο ναυαγосώστης, όμως, υπάρχει και στη μισθοδοτική κατάσταση.

Δ.Κ.Τ. Κατασπαράζετε τα χρήματα τού κόσμου.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τα κατασπαράζουμε, αλλά τουλάχιστον σώζουμε ζωές, ενώ εσύ μόνο σκάβεις.

Δ.Κ.Τ. Άν ήσουν έντιμος ναυαγοσώστης θα πήγαινες σε καμιά κανονική κολυμβητική δεξαμενή που υπάρχει νερό. Θα έλεγες πως έγινε κάποιο λάθος, μία παρεξήγηση.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ο διορισμός μου έγινε γι' αυτή τη δεξαμενή με τη συγκατάθεσή μου. Θα' θελες τώρα να πάω και να στραφώ ενάντια στη συναίνεσή μου; Νά παραιτηθώ;

Δ.Κ.Τ. Αυτό θα έπρεπε να κάνει ένας σωστός ναυαγοσώστης.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Η παραίτηση είναι μία αστική προκατάληψη και πολυτέλεια. Κανένας δεν παραιτείται σ' αυτόν τον τόπο. Εσύ άκουσες ποτέ σου κανένα να παραιτηθεί; Δεν άκουσες! Και συ, ακόμα, δε θα το' κανες! Γιατί πρέπει να' μαι εγώ ο πρώτος;

Η ερώτηση αυτή μένει αναπάντητη, γιατί την ίδια στιγμή μπαίνει ο Διαμαντίεφ, ένας ηλικιωμένος άντρας. Βαδίζει αργά κι αθόρυβα μετρώντας τα βήματά του. Κοιτάζει τριγύρω στο σαλόνι με επίμονο τρόπο, χωρίς να δίνει προσοχή στον Δ.Κ.Τ. και στον ναυαγοσώστη, που τον παρατηρούν σιωπηλά πλησιάζει το Ρωμαϊκό Λουτρό και επιχειρεί να περάσει, από το σανίδι, πάνω από την πισίνα.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Σφυρίζει με τη σφυρίχτρα του). Μην περνάτε πάνω από την πισίνα!!

Ο Διαμαντίεφ τραβιέται πίσω και προσπαθεί να μπει στο Λουτρό κατεβαίνοντας από τα σκαλιά.

Δ.Κ.Τ. Με συγχωρείτε, αλλά τί θέλετε; (Ρώτησε απότομα.)

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Μα ποιός είστε;

Δ.Κ.Τ. Μου φαίνεται πως εσείς οφείλετε πρώτος να πείτε τ' όνομά σας.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Είστε ο Ιβάν Αντώνωφ;

Δ.Κ.Τ. Το όνομά μου είναι Ανάνιεφ... Ανάνιεφ Δ.Κ.Τ., επιφορτισμένος για ανασκαφές σ' αυτό το μέρος. Ξένα πρόσωπα απαγορεύεται να μπαίνουν εδώ μέσα.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Είναι αυτός ο λουτρόνας πράγματι ρωμαϊκός;

Δ.Κ.Τ. Ήρθατε δω μόνο και μόνο για να με ρωτήσετε αυτό;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Ζητώ τον Ιβάν Αντώνωφ, τον ιδιοκτήτη αυτού του σπιτιού.

Δ.Κ.Τ. Για ποιά δουλειά;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Δική μου υπόθεση.

Δ.Κ.Τ. Τότε γιατί ρωτάτε για το Ρωμαϊκό Λουτρό;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Και γιατί να μη ρωτώ;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Νάτος, έρχεται ο Ιβάν Αντώνωφ.

Ο Ιβάν Αντώνωφ έρχεται με εμφάνιση μαγείρου.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Αντώνωφ, αυτός ο σύντροφος σ' αναζητά.

IBAN ANTΩNΩΦ (Στον Διαμαντίεφ). Τί κάνετε; Πού είναι τα δελφίνια;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Ποιά δελφίνια; (Προσηλώνει το βλέμμα του στη δεξαμενή και στις τρύπες.)

IBAN ANTΩNΩΦ (Στον ναυαγосώστη). Έχει σταλεί απ' το τσίρκο! Δεν έχεις σταλεί απ' το τσίρκο;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Όχι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Δόξα τω Θεώ! Πληροφορήθηκα πως μερικοί γυμναστές δελφινιών απ' το τσίρκο μ' αναζητούσαν. Θέλουν να τους νοικιάσω τη δεξαμενή. Τα δελφίνια είναι πια το μόνο που χρειάζομαι για να γίνω ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος!!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Είμαι ο Διαμαντίεφ και θέλω να συζητήσουμε.

IBAN ANTΩNΩΦ. Πολύ καλά.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Εμπιστευτικά!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όσο εμπιστευτικά σας αρέσει. (Μετακινούνται αριστερά.)

ΤΣΕΚΩΦ (Απρόσμενα προβάλλει το κεφάλι του έξω από μία τρύπα του πατώματος). Αντώνωφ, μη δέχεσαι! (Το αποσύρει πίσω στην τρύπα. Οι δυο κοιτάζουν τριγύρω, ο Αντώνωφ ξαφνιάζεται και κινείται παράμερα αριστερά. Ο Διαμαντίεφ είναι έτοιμος να μιλήσει, όταν προβάλλει ο Δ.Κ.Τ. από μίαν άλλη τρύπα. Ο Ιβάν Αντώνωφ βρίσκεται σε αμηχανία που πρέπει να πόνε, προτείνει στον Διαμαντίεφ να σκαρφαλώσουν στη σκαλωσιά που βρίσκεται πίσω από τους σωλήνες, τα υποστηρίγματα, από την άλλη μεριά του ρωμαϊκού λουτρού.)

IBAN ANTΩΝΩΦ. Έλα από δω! (Προχωρεί ακολουθούμενος από τον Διαμαντίεφ. Σταματούν στο κέντρο, όπου φαίνεται πως δεν είναι κανείς.)

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Είμαι μεσίτης ακίνητων, μπορεί να μ' έχετε ακουστά.

Διαμαντίεφ! Έχω αγοράσει και πουλήσει τη μισή Σόφια...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Η άλλη μισή είναι διαθέσιμη; Την παίρνω εγώ!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Έχω σχέδια και γι' αυτό!... Προμηθεύω χοντρικά το καθετί. Πολυτελή διαμερίσματα, τεσσάρια και πάνω. Με τζάκια, ακτινωτή θέρμανση, σιντριβάνια, μαρμάρινους κρουνούς, γήπεδα και αίθουσες γυμναστικής...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Η γυμναστική μας κρατάει σε φόρμα.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Με μένα... (Σταματά, γιατί βλέπει τον Ιβάν να του κάνει νοήματα... κάτω τους ο Δ.Κ.Τ. εμφανίζεται πάλι από κάποια τρύπα. Ο Ιβάν Αντώνωφ κοιτάζει τριγύρω και προσκαλεί τον Διαμαντίεφ, μ' ένα κίνημα του χεριού να διασχίσει τη σανίδα και να φτάσει στο κρεβάτι, που είναι τοποθετημένο πάνω στις σωληνώσεις της σκαλωσιάς, δύο μέτρα πάνω από το πάτωμα.)

IBAN ANTΩΝΩΦ. Από δω... παρακαλώ!...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Εκεί; (Ξεκινούν, περνούν κατά μήκος τού σανιδιού και κάθονται πάνω στο κρεβάτι.) Ευχαριστώ. Εγώ, σύντροφε Αντώνωφ, δεν κάνω επιλογή πελατών. Επιβαρύνω, βέβαια, τις προμήθειες με 15 τα εκατό, αλλά οι πελάτες μου μένουν απόλυτα ικανοποιημένοι γιατί μπορούν ν' αποκτήσουν ό,τι

θέλουν. Τους εξασφαλίζω διαμερίσματα που πουθενά αλλού δεν μπορούν να βρουν.

Βλέπουμε τον Δ.Κ.Τ. να εμφανίζεται από μία ορθογώνια τρύπα του πατώματος, κάτω άκριβώς από το κρεβάτι, και να κρυφακούει. Ο Αντώνωφ τον βλέπει και πιάνει, μ' απελπισία, το κεφάλι του. Ο Διαμαντίεφ παρακολουθεί τη ματιά του και βλέπει κι αυτός τον Δ.Κ.Τ. Ο Ιβάν συνοφρύνεται, του δείχνει το δρόμο που περνά κατά μήκος του κρεβατιού, ύστερα του κελαριού και που οδηγεί έξω, όπου μπορούν να μιλήσουν άνετα. Υλοποιούν την υπόδειξη.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ (Προχωρώντας προς το κελάρι). Οι δουλειές όλο και ζορίζονται κάθε μέρα.

Στρίβουν προς την πόρτα, αλλά εκεί εμφανίζεται ο Ναυαγοςώστης, που ρίχνει μία μπάλα, τυλιγμένη με σχοινί, μέσα στο λουτρό. Οι δυο τους ξαναγυρνούν και κάθονται σε δύο καθίσματα πίσω από το γραφείο.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Σύντροφε Αντώνωφ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Σύντροφε Διαμαντίεφ, ακούω.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Υπάρχει τώρα ένας πελάτης που θέλει κάτι το εντελώς ιδιαίτερο. Είναι πρόθυμος να πληρώσει μεγάλα ποσά.

IBAN ANTΩNΩΦ. Και τι θέλει;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Το διαμέρισμά σου. Έχει ακούσει για το λουτρόνα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Το διαμέρισμά μου; Εννοείς αυτό τό πεδίο μάχης εδώ;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Ναι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Έχει ψύχωση μ' ανασκαμμένα διαμερίσματα;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Όχι. Αυτός μπορεί ν' αγοράσει και τους δυο μας. Ασχολείται με οικοδομικά υλικά κι έχει τόσα λεφτά που μου απαγόρευσε μάλιστα να κάνω παζάρια μαζί σου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αφού σου απαγόρευσε, μην κάνεις.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Η γυναίκα του θέλει ένα διαμέρισμα με Ρωμαϊκό Λουτρό. Έχει ακούσει πως αυτό είναι το μοναδικό στον κόσμο.

IBAN ANTΩNΩΦ. Α, έτσι! Όμως, θα σε απογοητεύσω. Αυτό το διαμέρισμα δεν πουλιέται. Εννοώ μαζί με το λουτρό.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Τίποτα δεν υπάρχει που να μην πουλιέται. Πόσα; αυτό είναι το ζήτημα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Το ζήτημα είναι πως το λουτρό αυτό είναι το μοναδικό σ' όλον τον κόσμο. Είναι ένα πολιτιστικό μνημείο παγκόσμιας σημασίας. Το Ινστιτούτο άρχισε τις ανασκαφές. Τώρα, μάλιστα, πρόκειται ν' ανασκάψει και την τουαλέτα και φαντάζεσαι τι μπορεί να βρει εκεί μέσα.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Αυτό δεν είναι πρόβλημα. Θα διώξουμε δικαστικώς το Ινστιτούτο. Είναι πολύ εύκολο διαδικαστικά. Είναι ιδιωτικό σπίτι και δεν έχει ακόμα διευκρινιστεί το καθετί. Με τρεις δικηγόρους. Άς το σε μένα αυτό.

IBAN ANTΩNΩΦ. Εξάλλου, υπάρχει κι ένας ναυαγοςώστης της Υπηρεσίας Φυσικής Αγωγής.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Θα τον διώξουμε κι αυτόν δικαστικώς. Με τρεις δικηγόρους.

IBAN ANTΩNΩΦ. Ωστόσο, μου φαίνεται πως αυτό το Ρωμαϊκό Λουτρό ανήκει στο Κράτος. Και στην ανθρωπότητα, καθώς είπε ο Δ.Κ.Τ.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Θα εγείρουμε αγωγή και εναντίον του Κράτους και κατά της ανθρωπότητας.

IBAN ANTΩNΩΦ. Με τρεις δικηγόρους!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Με τρεις δικηγόρους. Δεν υπάρχει υπόθεση που να μην την κερδίσαμε. Δώσε μου εσύ μία γραπτή εξουσιοδότηση για την πώληση και τα ρέστα είναι δική μου δουλειά. (Η σφυρίχτρα του Ναυαγοςώστη ακούγεται έξω κι ακολουθούν οι κραυγές του.) Προσέξτε! Δε βλέπετε τις σημαδούρες!; (Ένα λεπτό αργότερα μπαίνει ο Ναυαγοςώστης κρατώντας τρεις σημαδούρες κι ένα γράμμα.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σύντροφε Αντώνωφ, πήραμε ένα γράμμα!

Ο Αντώνωφ ανοίγει και διαβάζει το γράμμα. Ο Ναυαγοσώστης τοποθετεί τις σημαδούρες γύρω από το Λουτρό και στη σκαλωσιά. Ο Διαμαντίεφ τραβιέται παράμερα διακριτικά.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αυτό είναι αδύνατο, εξωφρενικό!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Μα είναι από το Δημοτικό Συμβούλιο.

IBAN ANTΩNΩΦ. Είναι εντελώς αδύνατο σου λέω! Όχι, όχι! Ξόδεψα μία ώρα εξηγώντας τους την κατάσταση με την παραμικρή λεπτομέρεια. Λέξη με λέξη. Αργά, ευδιάκριτα! Πώς, δηλαδή, ένας ρωμαϊκός λουτρόνας ανακαλύφθηκε στο σπίτι μου· πώς δεν έχω, τώρα, μέρος που να μείνω πώς είναι πια καιρός να παρέμβουν και να μετακινήσουν το λουτρό από το σπίτι μου... Κι αυτοί, δεξ, τι μου γράφουν: «Σύντροφε Αντώνωφ... Σ' απάντηση του αιτήματός σας να λειτουργήσει σπίτι σας ένα Ρωμαϊκό λουτρό, σαν δημοτικό, για την εξυπηρέτηση του κοινού, σας πληροφορούμε πως το αίτημά σας αυτό απορρίφθηκε, σύμφωνα με την παράγραφο 3 εδάφιο 57 του Κανονισμού περί περιορισμού των ιδιωτικών πρωτοβουλιών από μέρους των πολιτών. Με συντροφικούς χαιρετισμούς».

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Υπογραφή... υπηρεσιακή σφραγίδα...

IBAN ANTΩNΩΦ. Ναι, και υπογραφή και υπηρεσιακή σφραγίδα...

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Όφειλες να υποβάλεις γραπτή αίτηση.

IBAN ANTΩNΩΦ. Υπέβαλα και γραπτή αίτηση. Μα είναι δυνατόν τέτοιος παραλογισμός...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Η αυτοεξυπηρέτηση είναι προτιμότερη απ' το να τρέχεις στο Δημοτικό Συμβούλιο!

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα αυτό είναι πραγματικά απίστευτο! Διέθεσα μίαν ώρα για να τους το εξηγήσω!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Με την πρότασή μου θα εξασφαλίσεις ένα σωρό λεφτά... Ένα τεράστιο ποσό. Κι όχι «συντροφικούς χαιρετισμούς».

ΤΣΕΚΩΦ (Ξεπηδώντας για μία στιγμή από μία τρύπα). Αντώνωφ, μην υποτιμάς τα ελβετικά φράγκα! (Ξαναβυθίζεται.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Αναπηδώντας). Μου φάνηκε σα δελφίνι!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Αφηρημένος). Τί δελφίνι; Πού;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Εκεί πέρα. Κάτι είπε!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Μα τι λες τώρα, μιλάνε τα δελφίνια; Αλίμονο μου, από παντού είμαι ζωσμένος...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Θα μου δώσεις ένα πληρεξούσιο τώρα... ή πρέπει να έρθω αύριο;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Αύριο, αύριο. Για ποιά πληρεξούσιο μου μιλάς;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Πληρεξούσιο για να σου πουλήσω το διαμέρισμα.

ΤΣΕΚΩΦ (Προβάλλοντας από μιαν άλλη τρύπα τώρα). Αντώνωφ, μην ξεχνάς τη Λίμνη Κόμο... (Κρύβεται.)

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Τη γνωρίζω αυτή τη φωνή!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ναι;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ήταν ένα δελφίνι! (Κραυγάζοντας ταραγμένα.) Ένα... πραγματικό δελφίνι!...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Όχι, γνωρίζω αυτή τη φωνή!! Αντώνωφ, πότε;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Τί πότε; Α, ναι. Όχι τώρα, όχι τώρα, δεν μπορώ να σκεφτώ τώρα, καταλαβαίνεις τί σύγχυση είναι όλα αυτά...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Μη διστάζεις! Οι τιμές πέφτουν κάθε μέρα και γίνονται αγορανομικές. Και το χειρότερο απ' όλα: τα πράγματα αλλάζουν ολοένα...

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ναι, ναι, αλλάζουν...

Ο Δ.Κ.Τ. έρχεται απ την πόρτα, με σκαλιστήρι στο χέρι και κοιτάζει καχύποπτα τον Διαμαντίεφ, που συγχύζεται και θέλει να φύγει μακριά.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Καλά, θα ξαναγυρίσω. Αύριο, λοιπόν... (Ψιθυρίζει τα τελευταία αυτά λόγια και φεύγει.)

Δ.Κ.Τ. Μου φαίνεται, Αντώνωφ, πως σε τριγυρίζουν τα πιο ύποπτα άτομα!

IBAN ANTΩΝΩΦ (Δείχνοντας τον ίδιον). Με σκαλιστήρια! και κασμάδες!

Δ.Κ.Τ. Θα ήθελα να σε προειδοποιήσω πώς κάνεις μεγάλο λάθος, αν φαντάζεσαι πως θα μπορέσεις να βάλεις χέρι στο ρωμαϊκό λουτρό μου και να γλιτώσεις ατιμώρητα. Το Κράτος γνωρίζει ν' αντιμετωπίζει πολλά υποκείμενα που δε σκέφτονται παρά το δικό τους μόνο συμφέρον, έτσι θα αντιμετωπίσει και σένα.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Γιατί συ ποιανού τα συμφέροντα σκέφτεσαι; Εσύ είσαι ένα θύμα της έπιστήμης, έτσι; Αφιέρωσες μία ζωή στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, χωρίς όφελος, χωρίς προκοπή, χωρίς απόλαυση... είσαι απλώς μία αφιλόκερδης μέλισσα! ε;

Δ.Κ.Τ. Ο σημερινός άνθρωπος πρέπει να δρα, Αντώνωφ!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Αδιάφορο ποιά θα είναι η δράση του;

Δ.Κ.Τ. Ο σκοπός δικαιώνει τα μέσα, εφόσον το αποτέλεσμα επιτευχθεί.

Ανθρώπους σαν και σένα τους ξέρω καλά. Κάθεσαι σε μία γωνιά περιμένοντας πως κάποιος θα αντιληφθεί τις ικανότητές σου και θα κατανοήσει τον τεράστιο πλούτο τους, τους ανεκτίμητους θησαυρούς τους, τη σπάνιά τους ποιότητα, την καλή σου καρδιά. Κάθεσαι εκεί περιμένοντας... και απορείς γιατί σε παραμελούν και γιατί οι γυναίκες προτιμούν άλλους...

IBAN ANTΩΝΩΦ. Ε, όχι και παραμελημένος! Αυτό δεν μπορώ να το πω.

Δ.Κ.Τ. Πρέπει να δραστηριοποιηθείς, Αντώνωφ!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Για σένα ο ιδανικός άνθρωπος χρειάζεται μόνο καύσιμα, ε; Για να 'ναι ικανός να συντρίβει και να προχωρεί.

Δ.Κ.Τ. Έχεις μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σου, Αντώνωφ.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι για μένα, για τον άνθρωπο γενικά. Απλώς τον βάζω ψηλότερα από ένα λουτρό.

Δ.Κ.Τ. Πολύ καλά, τότε μείνε ο άνθρωπος γενικά. Εγώ πηγαίνω να σκάψω την τουαλέτα (Ξεσπάζοντας.) Αλήθεια, πού βάζεις την τουαλέτα - ψηλότερα ή χαμηλότερα;

IBAN ANTΩNΩΦ. Εξαρτάται απ' αυτόν που θα τη σκάψει. Στην περίπτωση μας ψηλότερα. Και πρόσεξε τη λεκάνη όταν σκάβεις, γιατί θα σε μηνύσω. Με τρεις δικηγόρους! Αυτό δεν κάνει ο σημερινός άνθρωπος όταν κάποιος του σπάσει τη λεκάνη τού αποχωρητηρίου;

Πέφτει εξαντλημένος στο κρεβάτι που έχει τοποθετηθεί στη σκαλωσιά, δύο μέτρα πάνω από το έδαφος. Ο Ναυαγοςώστης κάθεται στον πυργίσκο, ατενίζοντας αδιάφορα μπροστά του.

IBAN ANTΩNΩΦ. Τί στο δαίμονα μ' έκανε να πάω στην ακρογιαλιά αυτή την εποχή; Συνήθιζαν να μου δίνουν δελτίο διακοπών το Γενάρη, τί ονειρεμένα που ήταν... είχε κρύο και δεν υπήρχε κόσμος εκεί πέρα. Και το σπουδαιότερο απ' όλα, ποτέ δεν μου έτυχε κανένα πρόβλημα. Το πολύ-πολύ μία απλή βρογχοπνευμονία. Πήγα μία φορά κι εγώ τον Αύγουστο και δεσ τί μου συμβαίνει...

Ο Ναυαγοςώστης υψώνει την κόκκινη σημαία στον πύργο, γράφει 12 πόντους στον μαυροπίνακα και ξανακάθεται ήρεμα.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Αναπηδώντας ξαφνικά). Να σε σώσω, σύντροφε Αντώνωφ;

IBAN ANTΩNΩΦ. Δεν είναι πια αργά για να με σώσεις; Σώσε τον Δ.Κ.Τ. για αντάλλαγμα.

Δ.Κ.Τ. (Σ' έξαψη). Δεν το θέλει. Ξέρεις, είναι μορφωμένος άνθρωπος. (Το λέει χαμηλόφωνα.)

IBAN ANTΩNΩΦ. Κι εγώ είμαι μορφωμένος.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Όχι. Εσύ είσαι διαφορετικός. Αγαπάς τους ανθρώπους, σύντροφε Αντώνωφ. Εσύ ξέρεις πως οφείλω να σώσω κάποιον από πνιγμό, πως αυτή είναι η δουλειά μου, αλλιώς τί θα 'κανα; Μία κολυμβητική δεξαμενή, ένας

ναυαγοσώστης και καμιά σωτηρία!! Οφείλω να' μαι δραστήριος, διαφορετικά θα μ' απολύσουν.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δε θα μ' άρεσε να με σώσεις, κι ίσα-ίσα τώρα.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γιατί όχι; Η στιγμή είναι κατάλληλη - η κόκκινη σημαία κυματίζει ψηλά στον πύργο.

IBAN ANTΩΝΩΦ (Οργισμένος). Όχι, όχι τώρα!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Και το νερό είναι παγωμένο, ώστε να σε πιάσει κράμπα και να δικαιολογείται η επέμβασή μου.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δε μ' αρέσει να βουτώ σε κρύο νερό άρπάζεις κρυολόγημα.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σύντροφε Αντώνωφ, είσαι καλός άνθρωπος, πάντα με καταλάβαινες. Έλα, δείξε κατανόηση και άφησέ με να σε σώσω. Για πέντε μόνο λεπτά. Σε παρακαλώ, φίλε μου, κάνε το για χάρη μου! Εμπρός, σύντροφε Αντώνωφ, σε ικετεύω! Θα μ' απολύσουν!

IBAN ANTΩΝΩΦ (Σκυθρωπά). Άς είναι! Εμπρός σώσε με! Πού πρέπει να πνιγώ τώρα;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Εκεί πέρα, πίσω από τους βράχους. (Βγάζει γρήγορα τη ρόμπα του.)

IBAN ANTΩΝΩΦ. Όχι, όμως, και τεχνητή αναπνοή σήμερα. Την περασμένη φορά σχεδόν μου' σπασες το χέρι!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Εντάξει!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Να πηδήξω;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ναι, πήδηξε.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Πηδάω. (Προχωρεί στο λουτρό και κάθεται στον πυθμένα του.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Κάλλιο με σπασμένο χέρι και ζωντανός, σύντροφε Αντώνωφ. Έτσι νομίζω εγώ.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν μπορείς να κάνεις λιγότερη φασαρία;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Είναι η δουλειά μου. Οφείλω να ενεργώ έτσι, αλλιώς θα την ξεχάσω. Θα πάθω αγκύλωση, αν κάθομαι εδώ συνέχεια άπρακτος.

IBAN ANTΩNΩΦ. Να φωνάξω;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ναι.

IBAN ANTΩNΩΦ (Σκούζοντας). Βοήθεια! Βο-ή-θει-α!!

Ο Ναυαγοςώστης αρπάζει τις διόπτρες και κοιτάζει μ' αυτές, όχι όμως στη μεριά που βρίσκεται ο Αντώνωφ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Βο-ή-θει-α!!

Ο Δ.Κ.Τ. τρέχει από την κουζίνα, με το σκαλιστήρι στο χέρι.

Δ.Κ.Τ. Τί συμβαίνει;

IBAN ANTΩNΩΦ (Εξηγώντας την υπόθεση βιαστικά). Πνίγομαι. Βο-ή-θει-α!

Δ.Κ.Τ. Ηλίθιοι, πέρα για πέρα ηλίθιοι! (Φεύγει.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σε είδα! Έρχομαι! Κρατήσου γερά! Κολυμπώ για σένα... Φτάνω!

Πηδά από τον πύργο, παίρνει ένα σωσίβιο και το πετά στον Αντώνωφ. Ύστερα εκσφενδονίζεται μέσα στην πισίνα και μιμείται τις κινήσεις των χεριών και των ποδιών κολυμβητή, καθώς είναι ξαπλωμένος στη σανίδα που είναι τοποθετημένη εγκάρσια πάνω στη δεξαμενή. Έπειτα αρπάζει τον Αντώνωφ και τον σέρνει έξω, πάντα από τα σκαλιά της πισίνας.

IBAN ANTΩNΩΦ. Σιγά τώρα, θα μου σπάσεις τα πλευρά!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Κάθε λεπτό είναι κρίσιμο. Αγωνίζομαι για τη ζωή σου.

Με δραστηριότητα του κάνει τεχνητή αναπνοή. Ο Ιβάν από κάτω σκούζει.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αρκετά!.. Αρκετά!.. Σταμάτα επιτέλους! Αρκετά. Δεν

ακούς;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Αυτό ήταν. (Τον σηκώνει όρθιο. Ο Ιβάν είναι ζαλισμένος και παραπαίει.) Ένα ακόμα λεπτό και θα 'χες πνιγεί.

IBAN ANTΩNΩΦ. Το νερό ήταν πολύ κρύο. Μ' έπιασε κράμπα.

Ο Ναυαγοςώστης τρέχει τριγύρω τουρτουρίζοντας, φορά το μπουρνούζι του και πιέζει τον Αντώνωφ να φορέσει ένα άλλο. Ο Ιβάν το βγάζει αμέσως.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Πηγαίνει σ' ένα συρτάρι και βγάζει ένα ειδικό κατάστιχο).

Υπόγραψε σε παρακαλώ. Εδώ. Εντάξει. Ευχαριστώ.

IBAN ANTΩNΩΦ (Υπογράφοντας). Και γιατί οφείλουμε να κάνουμε όλα αυτά κάθε φορά;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Οι κανονισμοί, σύντροφε Αντώνωφ. Το ξέρεις καλά, υπάρχουν κάποιοι κανονισμοί και διαταγές στη Ναυαγοςωστική Υπηρεσία... Και είναι σημαντικοί για τους υπολογισμούς και τη στατιστική. (Παρατηρεί έναν άνθρωπο στην πόρτα.) Δες, κάποιος είναι στην πόρτα.

Ενώ είναι απασχολημένοι με την τεχνητή αναπνοή, ένας άντρας μπαίνει στο δωμάτιο και στέκεται σιωπηλά δίπλα στην πόρτα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Δεν πιστεύω να'σαι ο σύντροφος με τα δελφίνια; Δεν είναι έτσι;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σιγά. Δε βλέπεις; Είναι ένας επίσημος, πολύ σημαντικό πρόσωπο...

IBAN ANTΩNΩΦ. Για περίμενε λίγο! Είναι πιθανώς από το Δημοτικό Συμβούλιο, όπου υπέβαλα μία αίτηση. Μου είπαν πως θα έστελναν έναν αρμόδιο για να ερευνήσει... Και νάτος! Σώθηκα. Πέρνα μέσα, σύντροφε, πέρνα μέσα, ωραία, επιτέλους! Πέρνα μέσα. Χαίρομαι για τη γνωριμία. Είμαι ο Ιβάν Αντώνωφ. Βλέπεις εδώ πόσα πράγματα υπάρχουν; Τρύπες, λάκκοι, μία πισίνα,

με μία λέξη τα οχυρά της Τσέρνας. Είχα φύγει για τις διακοπές μου κι όταν γύρισα σπίτι ένα Ρωμαϊκό Λουτρό είχε ανακαλυφθεί στο σαλόνι μου. Χρονολογείται από την εποχή της βασιλείας τού Αυτοκράτορα Πομπηλιανού. Με ματρόνες. Εκεί, εκεί, υπάρχουν ματρόνες. (Τις δείχνει με το δάχτυλο.) Είχα αναθέσει σε κάποιον τεχνίτη να μου αλλάξει τις σανίδες τού πατώματος, έσκαψε λίγο και πρόβαλε το Ρωμαϊκό Λουτρό. Το μοναδικό στον κόσμο, σπουδαίο μνημείο τέχνης. Έχουν γραφτεί διατριβές και μελέτες γι' αυτό, η UNESCO το πήρε υπό την προστασία της. Έχουμε επίσης αποκτήσει και ναυαγοςώστη. (Δείχνει τον ναυαγοςώστη που καθαρίζει το λαρύγγι του βήχοντας.) Όλα αυτά είναι θαυμάσια, αλλά εγώ δεν έχω που να ζήσω. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα. Το σπίτι μου γέμισε διπλωματούχους δονκουτούδες, ναυαγοςώστες και σημαδούρες και πρόκειται εδώ μέσα να εκπαιδεύσουν κολυμβητές... Η τουαλέτα μου σκάφηκε και τώρα είναι η σειρά της κουζίνας, μου έσπασαν τα έπιπλα! Κι όλα αυτά για χάρη της επιστήμης... Η επιστήμη απαιτεί θυσίες - ο Ιβάν Αντώνωφ τις κάνει. Επιθυμούν ακόμη να κερδίσουν δέκα χρυσά μετάλλια στους προσεχείς Ολυμπιακούς σε βάρος του Ιβάν Αντώνωφ...

Ο άνθρωπος ακούει τον Ιβάν Αντώνωφ με προσοχή και, βγάζοντας ένα σημειωματάριο, καταγράφει κάτι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Είναι αλήθεια πως εγώ δεν είμαι ένα Ρωμαϊκό Λουτρό, όμως δεν έχω κι εγώ το δικαίωμα να ζήσω; Σε κάποιο χώρο, σ' ένα μικρό διαμέρισμα; Δε δικαιούμαι κι εγώ να υπάρχω;

Ο άνθρωπος κουνά το κεφάλι σιωπηλά, συμφωνεί με τον Αντώνωφ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Μπορείς να φανταστείς τί θα συμβεί ακόμη; αυτή τη στιγμή σκάβουν τον απόπατο. Αν ανακαλύψουν κάτι εκεί, το σπίτι μου θα γίνει

Μουσείο! Θα τοποθετήσουν κόκκινα κορδόνια γύρω από το καθετί, θα βάλουν καρτέλες γραμμένες σε ξένες γλώσσες... Κι εγώ πού θα πάω; Οι ξένοι τουρίστες δε θέλουν να δουν έμένα, δεν παρουσιάζω κανένα ενδιαφέρον γι' αυτούς.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Έτσι είναι, αυτοί δεν προσέχουν άχρηστα αντικείμενα. IBAN ANTΩΝΩΦ. Πιέζομαι, λοιπόν, απ' όλες τις μεριές. Ο ένας σκάβει, ο άλλος σώζει ζωές, ένας τρίτος μου μιλά για τη Λίμνη Κόμο... Αυτοί που σκάβουν δεν φροντίζουν για διαμερίσματα, αυτοί μόνο σκάβουν. Αυτοί που μοιράζουν διαμερίσματα, δεν έχουν καμιά σχέση με μένα. Έτσι παρουσιάζονται τα πράγματα, σύντροφε της Υπηρεσίας Παραπόνων. Κι αν και συ δεν κάνεις κάτι, θα εγκατασταθώ σε μία από τις περίφημες ακτές της Λίμνης Κόμο και θα ασχολούμαι με σκοτεινές επιχειρήσεις... Θα συμφωνήσεις βέβαια μαζί μου, πως ύστερα απ' όλα αυτά δεν μπορώ να πάω σαν άστεγος και να κατασκηνώσω κάτω από τα δέντρα τής Κεντρικής Πλατείας τής Σόφιας! Έχω υποβάλει αιτήσεις, έχω επισκεφθεί Υπηρεσίες, έχω εξηγήσει και περιγράψει την κατάσταση με τα ζωηρότερα χρώματα, αλλά κανένας δε φαίνεται να ασχολείται με την υπόθεση μου. Σε παρακαλώ, πάρε τα κατάλληλα μέτρα.

Ο Ιβάν Αντώνωφ σταματά την ομιλία του και κοιτάζει προσηλωμένα τον νεοφερμένο, που, κι αυτός με τη σειρά του, κοιτάζει τον Ιβάν Αντώνωφ για να βεβαιωθεί πως τέλειωσε. Βλέποντάς τον πως δεν λέει τίποτα άλλο, βγάζει το μπλοκάκι του και σημειώνει κάτι σ' αυτό. Τα παραδίνει στον Αντώνωφ που το παίρνει και τα διαβάξει. Κοιτάζει κατάπληκτος τον άνθρωπο. Ύστερα κοιτάζει τον ναυαγοσώστη με ολοφάνερη απορία.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τί συμβαίνει, σύντροφε Αντώνωφ, σου δίνουν καινούργιο διαμέρισμα;

IBAN ANTΩΝΩΦ (Ξανακοιτάζει τον άνθρωπο και διαβάξει φωναχτά). «Είμαι κωφάλαλος εκ γενετής. Σάς παρακαλώ βοηθήστε με με δύο λέβα... Σας ευχαριστώ προκαταβολικά».

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Κοιτάζει ταν άνθρωπο ξαφνιασμένος). Τί;

IBAN ANTONOW (Στον κωφάλαλο). Γιατί, άνθρωπέ μου δεν το' πες απ' την αρχή;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πώς θα μπορούσε; Αφού είναι μουγκός!

IBAN ANTONOW. Γιατί δε μου έδειξε το σημείωμα αμέσως; Αντί να μ' αφήσει να μιλάω τόση ώρα;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Δεν φταίει ο άνθρωπος. Είδε πως άρχισες να του λες κάτι κι αποφάσισε να σ' αφήσει να τελειώσεις. Κι αυτό για να μη σε προσβάλει.

Απλώς περίμενε να του δώσεις δύο λέβα.

IBAN ANTONOW. Μπορεί να έχεις δίκιο. Μα δεν έχω ψιλά. (Στον κωφάλαλο.)

Με συγχωρείς, μπορείς να το χαλάσεις;

Ο κωφάλαλος τού δίνει ένα άλλο χαρτάκι.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ Τί λέει;

IBAN ANTONOW (Διαβάζει). Μπορεί!!

9

Το δωμάτιο του Ιβάν Αντώνωφ στην ίδια κατάσταση, έξον ότι ο πυργίσκος του Ναυαγοςώστη ανυψώθηκε και τοποθετήθηκε στη θέση μπρος από το κρεβάτι, στις σωλήνες της σκαλωσιάς, πέρα από το λουτρό. Το κρεβάτι βρίσκεται τώρα κάτω από τον πυργίσκο. Ο Ναυαγοςώστης κάθεται στον πυργίσκο κάτω από την ομπρέλα, φυσώντας τη σφυρίχτρα του.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γύρνα πίσω! Γύρνα πίσω! Όχι, εκεί, είσαι πέρα απ' τη σημαδούρα! Είναι αφύλαχτη ζώνη!.. (Παρατηρεί κάποιον στην πόρτα που δεν έχει μπει ακόμα.)

Ο Γκέγκεφ, ο εκτελεστικός της τοπικής πολιτιστικής οργάνωσης, μπαίνει οδηγούμενος από τις υποδείξεις του ναυαγοσώστη.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πού πάς εσύ; αυτή δεν είναι καθαρή περιοχή εκεί πέρα είναι... η αφύλαχτη ζώνη... υπάρχουν βράχια μέσα στη θάλασσα... Στρίψε αριστερά! Κοίταζέ με, σε μένα εδώ! Γιατί νομίζεις πώς βρίσκομαι εδώ; Εμένα κοίταζε! Προχώρα λίγο εμπρός, στοπ! (Ο εκτελεστικός βρίσκεται τώρα μπροστά σε μία τρύπα.) Με βλέπεις; Κοίταζέ με, ίσια σε μένα, προχώρα ακόμα, ακόμα λίγο... Σκαρφάλωσε στα βράχια... στα βρά-χι-ααα! εντάξει τώρα... Τώρα δύο βήματα δεξιά, ακόμα δύο, κοίταζέ με συνέχεια!...

Ακολουθώντας τις οδηγίες, ο Γκέγκεφ βυθίζεται σε μία από τις ορθογώνιες τρύπες του πατώματος και εξαφανίζεται. Αυτό ακριβώς περίμενε ο Ναυαγοσώστης, αφαιρεί το μπουρνούζι του, φορά την καταδυτική του συσκευή και τη μάσκα του δύτη και προχωρεί για την τρύπα.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ωραία! Κράτα την αναπνοή σου! Έρχομαι!! Κολυμπώ για σένα! (Πηδά κι αυτός στην τρύπα.)

Συγχρόνως ο Γκέγκεφ προβάλλει από μίαν άλλη τρύπα, κι ακούει τις φωνές τού Ναυαγοσώστη με μεγάλη έκπληξη.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Έρχομαι... Σε βλέπω!... Ηρέμησε!...

ΓΚΕΓΚΕΦ. Πού με βλέπεις, σύντροφε;

Ο Ναυαγοσώστης παρουσιάζεται από την τρύπα, παίρνει μία βαθιά αναπνοή και ξαναβυθίζεται. Ο Γκέγκεφ προχωρεί και ξαπλώνεται πάνω από την άλλη τρύπα στην οποία είχε πέσει. Ο Ναυαγοσώστης εμφανίζεται απ' αυτήν, και τα κεφάλια τους συγκρούονται σφοδρά.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ωχ! Έσπασε το κεφάλι μου! (Πιάνει το κεφάλι με τα χέρια.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Φυσικά έσπασε. Γιατί δε μ' ακούς. Κρατήσου καλά. (Τον ανασύρει και ο Γκέγκεφ πέφτει στο έδαφος. Ο Ναυαγοσώστης ορμά πάνω του κι αρχίζει να του κάνει τεχνητή αναπνοή.)

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ωχ... ωχ, μα εσύ είσαι... ωχ, το μπράτσο μου, ωχ! βοήθεια!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Δεν πρέπει να μιλάς.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ωχ, η πλάτη μου... Γιατί;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πρώτα πρέπει να ηρεμήσεις. Σε παρόμοιες περιπτώσεις οι άνθρωποι υποφέρουν από σοκ! (Συνεχίζει με δραστηριότητα να του κάνει τεχνητή αναπνοή, σύμφωνα με τον κανονισμό.)

ΓΚΕΓΚΕΦ. Έλεος!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Τον παρατά στο έδαφος, μισοπνιγμένο και τσακισμένο). Σώθηκες! (Τρέχει στον πυργίσκο, πηδά σ' ένα πόδι για να βγάλει τα νερά από το αφτί του και φορά το μπουρνούζι.)

ΓΚΕΓΚΕΦ (Συνέρχεται σιγά-σιγά, όλα του πονούν). Αυτό είναι το Ρωμαϊκό Λουτρό;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ναι, αυτό είναι.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Φαίνεται πως είναι το μοναδικό στον κόσμο, είναι αλήθεια;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Έτσι λένε.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Είσαι μέλος της Οργάνωσής μας;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ποιάς οργάνωσης;

ΓΚΕΓΚΕΦ. Της τοπικής μας Οργάνωσης. Είμαι εκτελεστικός για όλες τις δραστηριότητές της, δε σ' έχω, όμως, ξαναδεί.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Είμαι ναυαγοσώστης. Αποσπασμένος σ' αυτήν την πισίνα.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Αλήθεια; Και τί κάνεις;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σώζω ανθρώπους από πνιγμό. Εξάλλου πρόκειται να εκπαιδεύσουμε εδώ χιλιάδες νεαρούς κολυμβητές. Αυτό είναι το κάλεσμα της εποχής μας. Το μαζικό σπορ είναι η βάση για τις υψηλές μας επιδόσεις.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Μα και οι μαζικές μας οργανώσεις δεν παραμελούν τις μαζικές αθλητικές επιδιώξεις.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Βγάζει το κατάστιχο). Και τώρα υπόγραψε εδώ.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Τί είναι αυτό;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Επίσημο στοιχείο πού αποδεικνύει πώς σ' έσωσα.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Πληρώνει κανείς γι' αυτό;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Όχι. Στον τόπο μας η σωτηρία της ζωής του ανθρώπου είναι αφορολόγητη.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Τότε θα υπογράψω. (Υπογράφει.) Συνεπώς αυτή η κολυμβητική δεξαμενή ανήκει τώρα στην τοπική μας οργάνωση. (Μπαίνει στη δεξαμενή και την εξετάζει με αφοσίωση.) Είναι ωραία. Και λες πως είναι η μοναδική στον κόσμο;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Δεν ύπαρχει άλλη σαν κι αυτή!

ΓΚΕΓΚΕΦ. Κι επομένως, καμιά άλλη τοπική οργάνωση δεν μπορεί να έχει τέτοια δεξαμενή;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ακριβώς, καμιά δεν έχει.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Είσαι βέβαιος;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Έτσι λέει ο Ανάνιεφ, ο Δ.Κ.Τ.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Λοιπόν, έτσι είμαστε βέβαιοι πως στην άμιλλα θα βγούμε νικητές. Τώρα πια, δεν υπάρχει αμφιβολία πως θα νικήσουμε τις άλλες οργανώσεις. Ας θες, λοιπόν, τις άλλες να μαζεύουν μποτίλιες - εμείς ανακαλύψαμε το μοναδικό Ρωμαϊκό Λουτρό. Ποιά άλλη οργάνωση μπορεί να καυχιέται για μία τέτοια επιτυχία;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Καμιά!

ΓΚΕΓΚΕΦ. Καμιά. Ούτε η τεσσαρακοστή τρίτη... ούτε η εκατοστή έβδομη... ούτε... (Αναφορικά με τις ετέρες.) Όμως, αυτές τις γυμνές εδώ... δεν είναι πολύ... πολύ... γδυμένες;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Το' χε η εποχή... Συνηθιζόταν τότε να παίρνουν το μπάνιο τους τσίτσιδες.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ναι, ναι, η εποχή, αυτό ακριβώς θα πω στην Επιτροπή μας... «Η εποχή εκείνη, σύντροφοι, ήταν διαφορετική, κι αυτό ήταν ένα από τα ελαττώματά της». Όσο για τους κολυμβητές, θα πω... «η τοπική μας οργάνωση, σύντροφοι, θα γυμνάσει εδώ χιλιάδες νέους κολυμβητές. Αυτό είναι το κάλεσμα της δικής μας εποχής».

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πώς; Από πού κι ως πού θα τούς γυμνάσει η δική σας τοπική οργάνωση;

ΓΚΕΓΚΕΦ. Δεν είπες πως θα γυμναστούν εδώ χιλιάδες νέοι κολυμβητές; Τί σημασία έχει ποιός θα τούς γυμνάσει; Το σημαντικότερο για μας είναι να νικήσουμε στην άμιλλα. Να δει η Επιτροπή μας πως δε μένουμε πίσω στο κάλεσμα των καιρών, αλλά πως ανταποκρινόμαστε σ' αυτό. Ναι, ναι, χιλιάδες νέοι κολυμβητές στην αρχαία δεξαμενή του Πομπι... Πομπι... ποιό ήταν ακριβώς το άνομά του;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πομπιλιανός. Από το «πομπή», από αυτό προέρχεται το «Πομπιλιανός».

ΓΚΕΓΚΕΦ. Ναι, ναι, από το «πομπή». Είναι συμβολικό, αυτό θα πω στην Επιτροπή. Τώρα πια δεν υπάρχει πιθανότητα να υστερήσουμε στην άμιλλα. Κι έτσι, σύντροφε Ναυαγοςώστη, θα κερδίσουμε το βραβείο. Και ξέρεις σε τι συνίσταται το βραβείο;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πώς μπορώ να ξέρω;

ΓΚΕΓΚΕΦ. Μία εκδρομή στη Λαοκρατική Δημοκρατία τής Γερμανίας.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Καθόλου άσχημα!

ΓΚΕΓΚΕΦ. Τα μίξερ εκεί έχουν τη μισή τιμή.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Καλά, αλλά πώς θα τα περάσετε απ' το Τελωνείο;

ΓΚΕΓΚΕΦ. Οι εκτελεστικοί δεν πληρώνουν δασμό. Εμείς φροντίζουμε να δουλεύει ο κόσμος. Αυτή είναι η γνώμη μου.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Εντάξει, αλλ' όταν πέσεις στά χέρια τών Γερμανών τελωνειακών, θα σε ξαναρωτήσω γι αυτό...

ΓΚΕΓΚΕΦ. Δεν πρέπει ν' αμφιβάλλεις. Οφείλεις να έχεις περισσότερη

εμπιστοσύνη στις μαζικές οργανώσεις. Οι μαζικές οργανώσεις...

Δεν τέλειωσε τη φράση του γιατί ο Ιβάν Αντώνωφ και η Μάρθα, η μνηστή του Δ.Κ.Τ. μπαίνουν αυτή ακριβώς τη στιγμή. Ο εκτελεστικός ρίχνει μία ζωηρή ματιά στη Μάρθα.

ΜΑΡΘΑ. Γεια χαρά!

ΓΚΕΓΚΕΦ (Ατενίζοντάς την και γλείφοντας σχεδόν τα χείλη). Γεια! Γεια!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Ειρωνικά). Με συγχωρείς, το μέρος είναι λίγο ακατάστατο.

ΜΑΡΘΑ. Δεν είναι ακατάστατο. Είναι ολότελα ανασκαμμένο.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Είναι το στυλ του Ανάνιεφ Δ.Κ.Τ.

ΜΑΡΘΑ (Ενοχλημένη). Αυτό το θέμα έληξε.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Με συγχωρείς. (Στον Ναυαγοσώστη.) Ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τώρα μόλις τον έσωσα από πνιγμό. Είναι της Τοπικής Οργάνωσης.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Χαίρω πολύ.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Και η νεαρή συντρόφισσα; Ανήκει κι αυτή στη δική μας Τοπική Οργάνωση;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι... Ανήκει σε άλλη Τοπική Οργάνωση.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Κρίμα. Ο καθένας θα μπορούσε να δουλέψει μαζί της, αυτό φαίνεται με την πρώτη ματιά. (Λέγοντας αυτά κοιτάζει τη Μάρθα φλογερά.)

Λοιπόν, καλύτερα τώρα να φύγω. Είστε απασχολημένοι! (Κοιτάζει τη Μάρθα, διακόπτει, κοιτάζει την πισίνα, ύστερα πάλι τη Μάρθα και τελικά τον Ιβάν Αντώνωφ.) Γεια σας!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Γεια! (Στον Ναυαγοσώστη.) Φίλος σου;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τον ανέσυρα απ' τη ρουφήχτρα των νερών της πισίνας. Μιλούσε συνέχεια για κάποιο είδος άμιλλας.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Α, έτσι! Και δε σου ζήτησε τίποτα;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Όχι.

IBAN ANTΩNΩΦ. Πολύ παράξενο. Αυτό, στ' αλήθεια, με ανησυχεί. Να έρχεται εδώ και να μη ζητά τίποτα!!

ΜΑΡΘΑ (Χαμηλόφωνα). Ποιός είναι αυτός πάνω στον πυργίσκο;

IBAN ANTΩNΩΦ. Ένας ναυαγοςώστης. Διορισμένος στη δεξαμενή. Από το Ινστιτούτο Φυσικής Αγωγής.

ΜΑΡΘΑ. Και ποιόν σώζει;

IBAN ANTΩNΩΦ. Εμένα. Μ' έχει σώσει πάνω από 50 φορές!

ΜΑΡΘΑ. Σοβαρά μιλάς;

IBAN ANTΩNΩΦ. Πήρε σχετικές εντολές με τον διορισμό του. Και δεν μπορεί να βρει άλλα θύματα.

ΜΑΡΘΑ. Ύψιστε Θεέ! Ένας ναυαγοςώστης!!

IBAN ANTΩNΩΦ. Δεν είναι κακό παιδί!

ΜΑΡΘΑ. Πηγαίνω να ρίξω μία ματιά για το βιβλίο. (Ξεκινά ανάμεσα από τα έπιπλα για τα σκορπισμένα βιβλία.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σύντροφε Αντώνωφ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Μία στιγμή να βρω πρώτα το κλειδί της βιβλιοθήκης.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σύντροφε Αντώνωφ, μπορείς να μου διαθέσεις ένα λεπτό;

IBAN ANTΩNΩΦ. Ναι.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Μου χρωστάς ένα χρυσό ρολόι! Της τσέπης, αν δεν έχεις αντίρρηση.

IBAN ANTΩNΩΦ (Νομίζοντάς το γι' αστείο). Γιατί; Είναι τα γενέθλιά σου;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Σοβαρά και σταθερά). Πρέπει να μου το δώσεις, σου έσωσα τη ζωή.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αστειεύεσαι; Πότε;

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πολλές φορές. Το είπα κιόλας στους προϊσταμένους μου, πως ένοιωσες τόση ευγνωμοσύνη που μου χάρισες ένα χρυσό ρολόι. Και τώρα θέλουν πολύ να το δουν...

IBAN ANTΩNΩΦ. Για άκου δω! Φτάνουν τ' αστεία. Είμαι απασχολημένος.

ΜΑΡΘΑ (φονάζοντας μέσα από τα έπιπλα). Εδώ είναι χάος. Τίποτα δεν μπορώ να βρω.

IBAN ANTΩNΩΦ. Εκεί είναι, έρχομαι... (ξεκινά.)

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Πιάνοντάς τον από το μπράτσο). Υπέγραψες στο επίσημο βιβλίο. (Σείει με το χέρι του το κατάστιχο.)

IBAN ANTΩNΩΦ (Δισταχτικά). Το έκανα για χάρη σου, για να σ' ευχαριστήσω.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Σπουδαία ευχαρίστηση, να σώζεις μισοπνιγμένους...

IBAN ANTΩNΩΦ. Θα πάω στους προϊσταμένους σου και θα...

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Είναι ή δεν είναι εδώ η υπογραφή σου; (Δείχνοντας το κατάστιχο.) Είναι! Είναι ή δεν είναι επίσημο στοιχείο; Είναι!

Ξέρεις ποιές είναι οι συνέπειες για παράβαση επίσημων στοιχείων; Η φυλακή!

Εξαπάτησες το κράτος μ' αυτή σου την υπογραφή, κι όχι μόνο μία φορά. Ξεχνάς τα γεγονότα;

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα δεν ήταν παρά ένα παιχνίδι.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ωραίο παιχνίδι. Πού μπορεί να σε στείλει πίσω απ' τα σίδερα.

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα δεν έχω χρυσό ρολόι.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Πώς, έχεις, είναι στην τσέπη σου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αυτό είναι το ρολόι τού πατέρα μου.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Άν το προτιμάς, μπορείς να πάς φυλακή!

IBAN ANTΩNΩΦ. Νομίζω κι εγώ πως θα' ταν προτιμότερο, μιά και δεν έχω, έτσι κι αλλιώς, σπίτι να μείνω.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Και τί θα πει «εκείνη;»

IBAN ANTΩNΩΦ. «Εκείνη;»

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Δείχνοντας την Μάρθα). Η αρραβωνιαστικιά του Δ.Κ.Τ.

Όταν θα βρίσκεσαι φυλακή, αυτός θα σου την ξαναπάρει - δε θα την αφήσει σε χλωρό κλαρί.

IBAN ANTΩNΩΦ. Ναι, αυτό είναι αλήθεια.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ο γυναίκες είναι υπερευαίσθητες όσον αφορά την υπόληψη. Και εσύ ενδιαφέρεσαι πολύ γι' αυτήν. Για τη Μάρθα. Σκέψου κι αποφάσισε!

Ο Ναυαγοσώστης απλώνει το χέρι του. Ο Ιβάν Αντώνωφ μένει συλλογισμένος και αρκετά κλονισμένος. Στο τέλος-τέλος η Μάρθα είναι το μόνο πράγμα που έχει και που του είναι αγαπητό. Βγάζει το χρυσό ρολόι και το δίνει σιωπηλά στον Ναυαγοσώστη, που το παίρνει και το πλησιάζει στ' αφτί του.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Δουλεύει!

Βγαίνει, βάζοντας την κουκούλα του πάνω απ' το κεφάλι. Ο Ιβάν Αντώνωφ, κλονισμένος και κατάπληκτος απ' ό,τι συνέβη, ξεκινά αργά κατά μήκος του Ρωμαϊκού Λουτρού με σκυμμένο το κεφάλι. Παρακολουθεί τον Ναυαγοσώστη που φεύγει. Ο Ναυαγοσώστης βγαίνει. Ο Αντώνωφ περπατά συνέχεια σκεπτικός και φτάνει στην άκρη του δωματίου, όπου βρίσκεται η Μάρθα και η οποία σχεδόν τον χτυπά με το βιβλίο που του πέταξε. Τ' αρπάζει μ' επιδεξιότητα. Η Μάρθα του πετά ένα δεύτερο βιβλίο, και τρίτο και τέταρτο...

ΜΑΡΘΑ (Εύθυμα). Αυτό είναι;... Αυτό;... Αυτό;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι, δεν είναι αυτό. Κι ούτε αυτό ή αυτό. Περίμενε λίγο, θα με ρίξεις κάτω (Χαμογελά κι αυτός.)

Υπάρχουν κιόλας καμιά δωδεκαριά βιβλία στα χέρια του Ιβάν Αντώνωφ τα οποία του' ριξε η Μάρθα. Παίρνει και η ίδια από το σωρό όσα μπορεί, πηγαίνει στον Ιβάν, τα τοποθετεί στα μπράτσα του και... τον αγκαλιάζει. Φιλιούνται... Τα χέρια του Αντώνωφ είναι γεμάτα βιβλία. Τη στιγμή αυτή παρουσιάζεται ο Δ.Κ.Τ. στην πόρτα της κουζίνας. Είναι δυσάρεστα κατάπληκτος.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα!!

Και τα δύο μέρη είναι συγχυσμένα, οπότε ο Ιβάν Αντώνωφ ρίχνει τα βιβλία στο πάτωμα και ξαναγκαλιάζει την Μάρθα και τη φιλά.

Δ.Κ.Τ. Μάρθα! Μπροστά στα μάτια μου!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Λοιπόν, μην κοιτάς!

Δ.Κ.Τ. Εσύ σταμάτα. Θα λογαριαστούμε μία άλλη φορά. Σε προειδοποίησα έγκαιρα να μην ξαναβρεθείς στο δρόμο μου.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Το θυμάμαι. Είχες πει πως θα με συντρίψεις. Από τότε είχα την αίσθηση πως οι δυνατότητές σου, σαν οδοστρωτήρας, δεν έχουν αρκετά χρησιμοποιηθεί στην εθνική μας οικονομία.

ΜΑΡΘΑ. Τί θέλεις;

Δ.Κ.Τ. Πώς μπόρεσες... μπροστά στα ίδια μου τα μάτια... μ' αυτόν, μ' αυτόν τον...

ΜΑΡΘΑ. Πώς προτιμάς την απάντηση; Προφορικώς ή γραπτώς;

Δ.Κ.Τ. Μάρθα!!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Πηγαίνω να βρω το βιβλίο. (Ξεκινά.)

Ένα δευτερόλεπτο νωρίτερα από την είσοδο του Δ.Κ.Τ., ο «Ναυαγοςώστης» είχε ξαναμπει στο δωμάτιο φορώντας το μπουρνούζι του και με την κουκούλα πάνω στο κεφάλι προχωρώντας ψηλά στον πυργίσκο άρχισε να κοιτάζει τριγύρω με τις διόπτρες του. Στο σημείο αυτό είχε μπει ο Δ.Κ.Τ. Ο Ναυαγοςώστης παρακολουθούσε τη σκηνή ανάμεσα στους δυο. Ο Ιβάν Αντώνωφ έχει ξαπλώσει ανάμεσα στα έπιπλα και ψάχνει για το βιβλίο για το οποίο είχαν έρθει, αυτός και η Μάρθα.

ΜΑΡΘΑ. Έχεις άλλες ερωτήσεις; Μήπως σ' ενδιαφέρει τίποτα άλλο, υπάρχει τίποτα που δεν μπορείς να καταλάβεις;

Δ.Κ.Τ. (Ανόητα). Νόμιζα πως μ' αγαπούσες, έστω και λίγο.

ΜΑΡΘΑ. Όσο κι εσύ.

Δ.Κ.Τ. (Δείχνει το στήθος του). Είσαι εδώ, Μάρθα, μέσα μου...

ΜΑΡΘΑ. Το λουτρό είναι μέσα σου.

Δ.Κ.Τ. Εσύ είσαι!

ΜΑΡΘΑ. Δεν υπάρχει χώρος και για τους δυο μας.

Δ.Κ.Τ. (Υστερα από λίγη σκέψη). Θέλεις να τα εγκαταλείψω να παραιτηθώ απ' όλα;

ΜΑΡΘΑ (Κοιτάζοντάς τον). Ναι.

Δ.Κ.Τ. Να εγκαταλείψω το λουτρό, τη διατριβή, το καθετί;

ΜΑΡΘΑ. Ναι. Τότε θα σε πιστέψω.

Ο Ιβάν Αντώνωφ έχει γυρίσει και βρίσκεται σ' έντονη προσμονή. Η στιγμή είναι αποφασιστική. Ο Δ.Κ.Τ. σκέφτεται σε πυρετώδη κατάσταση και υπολογιστικά. Είναι ζήτημα δευτερολέπτων.

Δ.Κ.Τ. Μα θα' ταν φρόνιμο;

ΜΑΡΘΑ. Φυσικά όχι. Το να παραιτηθεί κανείς απ' όλα εξαιτίας μίας γυναίκας... μόνο στις ταινίες συμβαίνει...

Δ.Κ.Τ. Μάρθα, να φανείς λογική... Το λουτρό κρίνει όχι μόνο το μέλλον μου, αλλά και το δικό σου... Η διατριβή για το Ρωμαϊκό Λουτρό θα σου προσφέρει περισσότερη ευτυχία από κείνη πού μπορεί να σου προσφέρει ένας κοινός θνητός, ένας άνθρωπος που σέρνεται τώρα ανάμεσα στα έπιπλα. Γιατί να παρατήσω το λουτρό; Δεν μπορούμε, σαν σύγχρονοι άνθρωποι, να διατηρήσουμε το ένα, χωρίς να πετάξουμε στους δρόμους το άλλο; Απεναντίας...

ΜΑΡΘΑ. Ανάνιεφ, μην το παρατάς. Πήγαινε και σκάψε. Δεν ήρθα εδώ για να καταστρέψω την καριέρα σου. Ήρθα με τον Ιβάν Αντώνωφ.

Δ.Κ.Τ. Με τον Ιβάν Αντώνωφ!! Και μόνο που ακούω τον ήχο του ονόματός του - Ιβάν Αντώνωφ!! (Προφέρει το άνομα με περιφρόνηση.) Ένας άνθρωπος που

κρύβεται στο ταπεινό του όστρακο και που ξέρει ένα μόνο πράγμα: δώστε μου ένα σπίτι, δώστε μου ένα σπίτι... Καμιά σκέψη για τέχνη, για επιστήμη, τίποτα το υψηλό, το ιδανικό, το ανώτερο, το ανιδιοτελές... το μόνο πού θέλει είναι το σπίτι του, να ζήσει, να ζήσει μία ζωή μέτρια... ναι, αυτή είναι η κυριολεξία!

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν είπες πώς θα πάς να σκάψεις;

Δ.Κ.Τ. (Στη Μάρθα). Και συ θα ζήσεις μαζί του ταπεινά.

ΜΑΡΘΑ. Μη σκοτίζεσαι γεια μένα. Όλα αυτά πια τα σκέφτεσαι πολύ αργά.

Δ.Κ.Τ. Νομίζεις πως αυτός μπορεί να σου προσφέρει τίποτα το αξιόλογο; Θα στοχάζεται, θα διστάζει και θ' αποφασίζει - αλλά ποτέ δε θα κάνει κάτι. Ποτέ! Και δεν θα έχεις ούτε που να ζήσεις. Ποτέ δε θα ξαναποκτήσει το σπίτι του, αυτό είναι έξω από κάθε συζήτηση, θα το ανασκάψω ολότελα... Κι ούτε έχει χρήματα, είμαι βέβαιος γι' αυτό...

ΜΑΡΘΑ. Δεν έχει.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Δεν έχω.

Δ.Κ.Τ. Θα ξοφλήσεις, Μάρθα! Δεν θα εξασφαλίσεις καμιά αξιόλογη κοινωνική θέση. Ενώ, σαν γυναίκα ενός διδάκτορα των Καλών Τεχνών...

Στο μεταξύ ο Ιβάν Αντώνωφ βρήκε το βιβλίο πού ζητούσε.

IBAN ANTΩΝΩΦ. Να το! Το βρήκα.

ΜΑΡΘΑ (Σπεύδει σ' αυτόν). Θαυμάσια! (Τον φιλά.)

Δ.Κ.Τ. Έτσι θα συναντιέστε... πάντα σαν ερπετά.

Το ζευγάρι δεν του δίνει σημασία... ξεφυλλίζει το βιβλίο συζητώντας γι' αυτό...

Την ίδια στιγμή ο «Ναυαγοςώστης» που ως τότε παρέμενε εκεί με την κουκούλα στο κεφάλι και τις διόπτρες στα μάτια, μιλά δυνατά.

ΤΣΕΚΩΦ (Αυτός είναι, πού φορά ίδιο χρωματιστό μπουρνούζι σαν του Ναυαγοςώστη). Αντώνωφ! Αντώνωφ!

ΜΑΡΘΑ. Τί θέλει πάλι αυτός ο άνθρωπος;

ΤΣΕΚΩΦ (Αποκαλύπτει το πρόσωπό του μετατοπίζοντας την κουκούλα).

Μπορείς να μου παραχωρήσεις ένα λεπτό; (Πηδά κάτω από τον πυργίσκο και πλησιάζει τον Αντώνωφ και τη Μάρθα.)

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Όχι. Δεν μπορώ. Είμαι απασχολημένος.

ΤΣΕΚΩΦ. Αντώνωφ, έχασες τη μεγαλύτερη ευκαιρία της ζωής σου!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Αλήθεια; Έτσι, από δω κι εμπρός δε χρειάζεται πια ν' ανησυχώ για τίποτα.

ΤΣΕΚΩΦ. Μισό εκατομμύριο είναι αυτό, άνθρωπέ μου. Έλα στα λογικά σου.

Οι έχεις όσες γυναίκες επιθυμήσεις... κι αυτοκίνητα και το καθετί... Μην τα πετάς για χάρη μίας γυναίκας...

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ας μη συζητάμε πια αυτή την υπόθεση. (Βηματίζει κατά μήκος του Ρωμαϊκού Λουτρού.)

ΤΣΕΚΩΦ (Πηδά μέσα στο λουτρό και τον πιάνει από το πανταλόνι).

Αντώνωφ!!

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Το βλέπεις πως είμαι απασχολημένος. Γιατί μ' ενοχλείς;

ΤΣΕΚΩΦ (Κοιτάζοντας γύρω του). Γιατί δεν υπάρχει καιρός. Τώρα είναι η στιγμή. Ο άνθρωπός μου θα μετατεθεί την ερχόμενη βδομάδα στην Υπηρεσία Εσωτερικού Εμπορίου. Κι εκεί δεν υπάρχει ευχέρεια για την εξαγωγή του.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Προχωρεί πιο πέρα ξεφεύγοντας από τον Τσεκώφ). Δε θέλεις ν' αφήσεις έναν άντρα να φιλήσει την αρραβωνιαστικιά του...

Ο Τσεκώφ κάνει ελιγμό μέσα από την τρύπα και ξαναβγαίνει στην τρύπα, όπου, κοντά της, στεκόταν ο Αντώνωφ και η Μάρθα.

Δ.Κ.Τ. Ακριβά θα την πληρώσεις αυτή την αρραβωνιαστικιά!

ΤΣΕΚΩΦ (Προβάλλοντας ως τη μέση απ' την τρύπα). Θα την πάρουμε κι αυτήν μαζί μας. Φτάνει να μην καθυστερήσεις άλλο.

ΜΑΡΘΑ. Μα ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος;

ΤΣΕΚΩΦ. Αντώνωφ, ο χρόνος είναι χρήμα, και μάλιστα δυτικό συνάλλαγμα!
ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ (Μπαίνει μέσα και βλέπει τον Τσέκωφ στην τρύπα).
Πνίγεται! (Ο Τσέκωφ κρύβεται.) Βυθίζεται!! (Ορμά στην τρύπα.) Θέλει να μου
αρπάξει το ψωμί απ' το στόμα! (Τα λέει αυτά ενώ προσπερνά τον Δ.Κ.Τ.).

Ρίχνεται πίσω από τον Τσέκωφ. Ένα κυνηγητό αρχίζει ανάμεσα στους δύο, που
εμφανίζονται πρώτα απ' τη μία κι ύστερα από την άλλη τρύπα.

Δ.Κ.Τ. Έτσι κλέβετε τις αρραβωνιάσθηκες του κόσμου;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Μπορούμε και το κάνουμε.

ΜΑΡΘΑ. Μην αρπάζεσαι. Αφού έχει λήξει η υπόθεση. (Στον Δ.Κ.Τ.) Ανανιέφ,
μην ξεχνάς πως κάποια τουαλέτα σε περιμένει - πήγαινε και σκάψε.

Δ.Κ.Τ. Είσαι χυδαία γυναίκα...

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ (Ξεκινά να βγάλει το σακάκι του). Νομίζεις ακόμα πως δεν
πρέπει να τον ξεκάνω;

Ο Δ.Κ.Τ. ξεκουμπώνει κι αυτός το σακάκι, διαπιστώνει όμως πόσο ανόητα είναι
όλα αυτά, δίνει τόπο στην οργή και φεύγει. Ο Ιβάν Αντώνωφ και η Μάρθα
ανταποκρίνονται στη διαλλακτικότητα, ενώ ο Διαμαντίεφ, ο μεσίτης των
ακίνητων, πηδά απρόσμενα από μία κοντινή τρύπα.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Καλημέρα! Ήρθα για το πληρεξούσιο.

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Ποιό πληρεξούσιο; Α, ναι, για το σπίτι.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Ο πελάτης βιάζεται. Αύξησε το ποσό. Δεν θέλω να μιλήσω
μπροστά σ' όλον αυτό τον κόσμο, αλλά το ποσό είναι τεράστιο. Ποιά είναι αυτή
η κοπέλα;

ΙΒΑΝ ΑΝΤΩΝΩΦ. Η μνηστή μου.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ (Παράμερα). Χαριτωμένη. Μπορώ τότε να μιλήσω μπροστά
της.

IBAN ANTΩNΩΦ. Αν δεν έχεις αντίρρηση. Σαν να' μαστε μόνοι.

Στο τέλος αυτής της φράσης, ο Τσέκωφ προβάλλει από μία κοντινή τρύπα κι ακούει. Ο Ναυαγοσώστης, που τον κυνηγώ, φυσά τη σφυρίχτρα του κι ο Τσέκωφ ξανατρέχει και κρύβεται σ' άλλη τρύπα. Ο Ναυαγοσώστης πηδά πίσω του και εξαφανίζεται κι αυτός.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Μα γιατί κυνηγιούνται αυτοί οι άνθρωποι;

IBAN ANTΩNΩΦ. Είναι τα φυσικά παιδιά του σωλήνα! Παίζουν αμπάριζα!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Βρήκα δικηγόρους. Παλιές αλεπούδες στο επάγγελμα.

Πετύχαμε να στρώσουμε το κόλπο. Δεν έχεις παρά να υιοθετήσεις τον πελάτη μου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Ποιόν να υιοθετήσω;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Τον πελάτη μου.

IBAN ANTΩNΩΦ. Γιατί; Πόσων χρονών είναι;

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Πενήντα, μα αυτό δεν είναι πρόβλημα. Εξάλλου δείχνει πολύ νεώτερος.

ΜΑΡΘΑ. Δε μου μένει λοιπόν παρά να τον αποκαλώ και γιο μου!

IBAN ANTΩNΩΦ. Μα νομίζω πως δεν μπορείς να υιοθετήσεις πάνω από την ηλικία των...

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Ας το αυτό σε μένα. Έχω τακτοποιήσει υιοθεσίες και ογδοντάρηδων...

IBAN ANTΩNΩΦ. Μη μου το λες!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Αυτό μη σε ανησυχεί, είναι ένα απλό διαδικαστικό κόλπο. Από τα πιο αθώα. Αλλιώς δεν θα μπορούσαμε να του πουλήσουμε το σπίτι. Αυτά είναι τα σχετικά έντυπα, εσύ πρέπει μόνο να τα συμπληρώσεις. Κι ύστερα η υπόθεση θα προχωρήσει μόνη της.

IBAN ANTΩNΩΦ. Α, όχι. Δεν συμφωνώ καθόλου. Δεν το θέλω!

Βγαίνει με τη Μάρθα, ο Διαμαντίεφ τους ακολουθεί κρατώντας την εξουσιοδότηση έξω απ' το φάκελο τής υποθέσεως. Ο Τσέκωφ κι ο Ναυαγοςώστης κυνηγιούνται ακόμα και περνούν μ' ορμή μπρος και πίσω τους. Πλήρης σύγχυση στο δωμάτιο. Ο Ιβάν δεν ξέρει ποιόν δρόμο ν' ακολουθήσει και κινείται κατά μήκος με τη Μάρθα άσκοπα... Ο Ναυαγοςώστης προφταίνει τον Τσέκωφ που ανεβαίνει τα σκαλιά για τον πυργίσκο... τη στιγμή αυτή ακούγεται η φωνή του Γκέγκεφ.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Περάστε, σύντροφοι, περάστε μέσα απ' τα δεξιά. Από δω, από δω.

Ο Γκέγκεφ, ο εκτελεστικός της τοπικής πολιτιστικής οργανώσεως, μπαίνει στο δωμάτιο συνοδευόμενος από τρεις άντρες με καινούργια κοστούμια που κρατούν φακέλους. Είναι η Επιτροπή.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Από δω, παρακαλώ, σύντροφοι, από δω. Προσοχή, τώρα, εδώ υπάρχουν τρύπες.

Η Επιτροπή κοιτάζει τριγύρω και σταματά μπροστά στο Ρωμαϊκό Λουτρό.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Κι εδώ είναι η μεγαλύτερη επιτυχία της Τοπικής μας Οργάνωσης. (Τη στιγμή ακριβώς αυτή μπαίνει απ' την κουζίνα και σταματά ξαφνιασμένος, ο Δ.Κ.Τ.). Χάρη στη συστηματική εργασία και τις καθολικές προσπάθειες των μελών μας, ανακαλύψαμε το μοναδικό Ρωμαϊκό Λουτρό της περιόδου του Πομπιλιανού. Του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Πομπιλιανού. Το απαράμιλλο αυτό μνημείο παρουσιάστηκε κιάλας από την τηλεόραση. Και δεν είναι βέβαια τυχαίο πως βρέθηκε στην περιοχή της τοπικής μας Οργάνωσης κι όχι καμιάς άλλης. Εδώ, σ' αυτή τη θέση, τη μοναδική στο είδος της και στην ιστορία, θα οργανώσουμε σεμινάρια και συνέδρια. Θα συγκεντρώσουμε ποσοστά από τη διάσωση ανθρώπων που κινδυνεύουν να πνιγούν. Θα ανταλλάξουμε γνώμες με

εξέχουσες προσωπικότητες στον τομέα της εργασίας. Εδώ επίσης μία φορά την εβδομάδα θα συνεδριάζει το λαϊκό δικαστήριο. Μπορούμε ακόμα να οργανώσουμε και αγώνες μπιλιάρδου... Σ' αυτήν εδώ τη δεξαμενή θα προπονήσουμε χιλιάδες νεαρούς κολυμβητές - γιατί αυτό είναι σήμερα το κάλεσμα των καιρών. Δέκα χρυσά κολυμβητικά μετάλλια θα κερδίσουμε στους προσεχείς Ολυμπιακούς, - και στην τελευταία μας συνεδρίαση αποφασίσαμε πως τα οκτώ απ' αυτά πρέπει να κερδηθούν από την τοπική μας Οργάνωση,

Ο Ιβάν και η Μάρθα στέκονται παράπλευρα του Ρωμαϊκού Λουτρού. Πίσω τους είναι ο Δ. Κ.Τ. Απέναντί τους ο Διαμαντίεφ με τον φάκελο στο χέρι. Ο Ναυαγοςώστης στέκεται στα σκαλιά. Και δεξιά στην κορυφή του πυργίσκου στέκεται ο Τσέκωφ, κοιτάζοντας μπροστά με σκυθρωπό πρόσωπο.

ΓΚΕΓΚΕΦ. Κι αυτός είναι ο σύντροφος Αντώνωφ. Ζει εδώ σε άμεση γειτνίαση με το Ρωμαϊκό Λουτρό. Ένα από τα επίλεκτα μέλη μας, ένα από τα πιο τακτικά στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, ένα μέλος που βοηθά τους εκτελεστικούς σε κάθε ευκαιρία. (Ο εκτελεστικός παρακολουθεί με το βλέμμα του τον Ιβάν Αντώνωφ με τον ίδιο τρόπο που κοίταζε και το Ρωμαϊκό Λουτρό πριν από λίγο.) Είναι ο πρωταθλητής στη συλλογή άχρηστου χαρτιού για την εξυπηρέτηση της εθνικής μας βιομηχανίας κυπαρίνης!

ΓΚΕΓΚΕΦ (Συνεχίζοντας με τη Μάρθα). Η γυναίκα του πρόσφατα έχει μετακομίσει στην περιοχή τής τοπικής μας Οργάνωσης.

ΓΚΕΓΚΕΦ (Παρουσιάζοντας τον Δ.Κ.Τ.). Κι αυτός είναι ο υδραυλικός του Ρωμαϊκού Λουτρού! Ένας επίτιμος εργάτης!.. (Ο Δ.Κ.Τ. είναι τόσο αγανακτισμένος που κάθισε κάτω.)

ΓΚΕΓΚΕΦ (Δείχνοντας το Ναυαγοςώστη). Ο αθλητικός μας εκπρόσωπος. Το σύμβολο της αυτοθυσίας. (Παρουσιάζοντας τον Διαμαντίεφ.) Ο βοηθός του. Έμμισθος. (Παρουσιάζοντας τον Τσέκωφ.) Η ζωή και η ψυχή της Τοπικής μας Οργάνωσης! Διάγει μία ευσυνείδητη οργανωτική ζωή, ετοιμάζει συνθήματα και

προπαγανδιστικές αφίσες! Κι άλλες διακοσμήσεις. (Ο Τσέκωφ μορφάζει κατάπληκτος.) Ελπίζω η Επιτροπή να αποκόμισε εντύπωση για την υψηλή επίδοση της τοπικής μας Οργάνωσης και να την μεταφέρει στους νομαρχιακούς εκπρόσωπους. Ευχάριστο. Και τώρα, σύντροφοι, ας περάσουμε και στην τουαλέτα.

Η Επιτροπή αποχωρεί μ' επικεφαλής τον Γκέγκεφ. Για μία στιγμή, ύστερα από την αποχώρηση, επικρατεί ησυχία. Και ξαφνικά ξεσπά θύελλα. Όλοι τους ξεσπούν στον Ιβάν Αντώνωφ.

Δ.Κ.Τ. Ακούς εκεί, μπιλιάρδο στο Ρωμαϊκό Λουτρό! Αντώνωφ, πρέπει να διαμαρτυρηθείς γι' αυτό.

ΤΣΕΚΩΦ. Γιατί Λαϊκό Δικαστήριο; Τί Λαϊκό Δικαστήριο; Τί πρόκειται να κάνει εδώ ένα δικαστήριο; Αντώνωφ, υποσχέθηκες πως...

Στις φωνές τους ο Αντώνωφ αποσύρεται μέσα στη Ρωμαϊκή Δεξαμενή.

IBAN ANTΩNΩΦ. Τίποτα δεν έχω υποσχεθεί.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Γιατί διαβολοσυνεδριάσεις εδώ; Για ποιές διασώσεις και σωστικά δικαιώματα μιλούσε αυτός; Με ποιό έννομο δικαίωμα; Με ποιό έννομο δικαίωμα; Ερωτώ.

IBAN ANTΩNΩΦ. Δεν ξέρω.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τί θα πει η νέα μας γενιά;!! Είναι βλακεία! Χίλιοι νεαροί κολυμβητές και δεν ύπαρχει σταγόνα νερού εδώ!

ΤΣΕΚΩΦ. Ξόδεψα χρήματα, ζημιώθηκα ηθικά! 'Η θ' αποχωρήσουμε ή... ας φύγουμε!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ (Ακολουθώντας τον Ιβάν Αντώνωφ μέσα στο λουτρό). Κανένας δεν θα πάει πουθενά. Ο πελάτης περιμένει. Τρεις δικηγόροι περιμένουν. Αυτός είναι ο θετός πατέρας... πρέπει να τον υιοθετήσει...

ΤΣΕΚΩΦ. Κι εγώ δοκίμασα ηθική μείωση, μ' απεκάλεσε «ζωή και ψυχή της Τοπικής Οργανώσεως». Δεν τ' ανέχομαι...

Δ.Κ.Τ. Είναι καθαρή βαρβαρότητα!! Αυτός ο αρχισυλλέκτης άχρηστου χαρτιού πρέπει να μπει στη θέση που του ταιριάζει!

Όλοι τριγυρίζουν τον Ιβάν Αντώνωφ, που βρίσκεται μέσα στην πισίνα και σκύβουν πάνω απ' το κεφάλι του, φωνάζοντας.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Δώσε μου την εξουσιοδότηση!! Το θετό σου παιδί περιμένει!

Δ.Κ.Τ. Εγώ ανακάλυψα το Ρωμαϊκό Λουτρό!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Ο διορισμός είναι στην τσέπη μου! (Χτυπά ελαφρά την τσέπη.)

ΤΣΕΚΩΦ. Θα μεταθέσουν τον άνθρωπό μου απ' την Υπηρεσία Εξωτερικού Εμπορίου. Ή τώρα ή ποτέ.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Είναι ο πατέρας! Πρέπει να υιοθετήσει.

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Γιατί υποτιμάτε τους ναυαγосώστες;

Δ.Κ.Τ. Πέστε του να μου επιστρέψει την αρραβωνιαστικιά!

ΤΣΕΚΩΦ. Να το εξαγάγουμε στο έξωτερικό!

Ο Ιβάν Αντώνωφ τους κοιτάζει, ύστερα φωνάζει: «Φτάνει»!! «Αρκετά»!!

Αρπάζει την αξίνα, που βρίσκεται στο Ρωμαϊκό Λουτρό και την περιστρέφει πάνω απ' το κεφάλι του. Όλοι τους σωπαίνουν. Το σαλόνι είναι σιωπηλό, όποτε ξαφνικά ακούγονται φωνές.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όχι!

ΤΣΕΚΩΦ. Σκέψου τον πολιτισμό!

Δ.Κ.Τ. Την ανθρωπότητα!

ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ. Τη φυσική αγωγή!

ΔΙΑΜΑΝΤΙΕΦ. Το θετό σου γιο!

ΓΚΕΓΚΕΦ (Μόλις μπαίνοντας στο σαλόνι). Την Τοπική Οργάνωση!
ΚΩΦΑΛΛΑΛΟΣ (Που μπήκε με τον Γκέγκεφ). Τους κωφάλαλους!

Ο Ιβάν τους ξανακοιτάει, στρέφεται στη Μάρθα, και υψώνει πάλι την αξίνα πάνω απ' το κεφάλι του. Όλοι, αμέσως, πηδούν μέσα στην πισίνα και την καλύπτουν με τα σώματά τους. Ο Ιβάν στέκεται επιτόπου με την αξίνα υψωμένη. Ένα λεπτό. Ύστερα κατεβάζει την αξίνα και την παραδίνει στα χέρια του Δ.Κ.Τ. με ειρηνική χειρονομία, ανεβαίνει τα σκαλιά, προχωρεί και μετακινεί το ρολόι του τοίχου. Το παίρνει και επιστρέφει. Διασχίζει τη σανίδα που είναι τοποθετημένη πάνω από τη δεξαμενή. Όλοι οι άλλοι βρίσκονται μέσα εκτός από τη Μάρθα. Αυτή είναι από πάνω. Ο Αντώνωφ χαμογελά στον Διαμαντίεφ, χειρονομώντας με το χέρι «Να υπογράψω, ε;» και προχωρεί μιμούμενος κολυμβητή, ελαφρά όμως, δείχνοντας προς τον ναυαγοςώστη, επαναλαμβάνει χειρονομίες του Γκέγκεφ, προσφέρει το μπράτσο του στη Μάρθα και ξεκινούν μαζί. Βγαίνουν έξω, εγκαταλείποντας όλους τους άλλους μέσα στη δεξαμενή. Διασχίζουν τη σκηνή. Ξαφνικά η κολώνα με τη συσκευή κλήσεως των ταξί μιλά.

Η ΚΟΛΩΝΑ. Αντώνωφ! Αντώνωφ!

IBAN ANTΩNΩΦ. Ήρεμα, Μάρθα. Ναι;

Η ΚΟΛΩΝΑ. Γιατί πεζοί; Δεν βλέπεις πόσα ελευθέρα ταξί υπάρχουν;

IBAN ANTΩNΩΦ. Αλήθεια υπάρχουν, αλλά είμαστε κιόλας πολύ κοντά!

Η ΚΟΛΩΝΑ. Κοντά πού;

IBAN ANTΩNΩΦ (Κοιτάζοντας τους θεατές στη σάλα του θεάτρου). Εδώ με το κοινό!

Η ΚΟΛΩΝΑ. Πού; Πού;

IBAN ANTΩNΩΦ. Εδώ! Με το κοινό, με τον κόσμο, τον κόσμο!

Ο ιδίως με τη Μάρθα κατεβαίνουν τα σκαλιά της σκηνής προς την πλατεία του

θεάτρου, που τη διασχίζουν υποκλινόμενοι.

ΤΕΛΟΣ